

ДО ВСС - 11409 01-09- 2026

**ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ
НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**

З А Я В Л Е Н И Е

от Красимира Алексиева Филипова - прокурор във Върховна касационна
прокуратура, кандидат за избран член на Висшия съдебен съвет от квотата
на прокурорите

Уважаеми членове на Прокурорската колегия на ВСС,

На основание чл.29в, ал.4 от Закона за съдебната власт Ви представям
следните документи:

- 1.Автобиография;
- 2.Мотиви;
- 3.Концепция за дейността на ВСС;
- 4.Кадрова справка;
- 5.Служебна бележка;
- 6.Декларация по чл.18, ал.1 от ЗСВ;
- 7.Декларация по чл.19а, ал.1 от ЗСВ;
- 8.Копие от диплома за завършено висше юридическо образование;
- 9.Копие от удостоверение за правоспособност.

С уважение:

/Красимира Филипова/

01.09.2026г.

**ЕВРОПЕЙСКИ
ФОРМАТ НА
АВТОБИОГРАФИЯ**

Лична информация

Име

КРАСИМИРА АЛЕКСИЕВА ФИЛИПОВА

Адрес

Телефон

Факс

E-mail

Националност

Българска

Дата на раждане

Трудов стаж

от 19 юни 2023 г.

Прокурор във Върховна касационна прокуратура

30 януари 2020 – 19 юни 2023

Заместник на главния прокурор при Върховна касационна прокуратура

1 ноември 2019 – 30 януари 2020

**Прокурор във Върховна касационна прокуратура
гр.София, бул."Витоша" №2**

27 януари 2017 – 1 ноември 2019

Заместник – апелативен прокурор на Апелативна прокуратура – София, гр.София, ул."Антим I" №17

6 януари 2016 – 26 януари 2017

**Заместник – министър на правосъдието
гр.София, ул."Славянска" №1**

2 януари 2014 – 6 януари 2016

**Заместник – апелативен прокурор на Апелативна прокуратура – София
гр.София, ул."Антим I" №17**

15 юли 2010 – 2 януари 2014

**Заместник – окръжен прокурор на Окръжна прокуратура – София
гр.София, ул."Съборна" №7**

28 юли 2006 – 15 юли 2010

**Заместник – районен прокурор на Районна прокуратура – Костинброд
гр.Костинброд, ул."Охрид" №1**

1 август 2003 – 28 юли 2006	Прокурор в Районна прокуратура – Костинброд гр.Костинброд, ул."Охрид" №1
11 юни 2003 - 1 август 2003	Прокурор в Районна прокуратура – Ботевград гр.Ботевград, ул."Свобода" №3Б
11 юни 2001 – 11 юни 2003	Младши прокурор в Районна прокуратура – Ботевград гр.Ботевград, ул."Свобода" №3Б
8 февруари 2000 – 11 юни 2001	Експерт – юрист в Областна администрация на Софийска област гр.София, ул."Витоша" №6
8 февруари 1999 – 8 февруари 2000	Съдебен кандидат в Окръжен съд - София гр.София, ул."Витоша" №2
ОБРАЗОВАНИЕ И ОБУЧЕНИЕ	
2009 - 2010	Студент в СУ "Св.Климент Охридски" Магистър по международни отношения – право на ЕС
2009 - 2010	Студент в Университета – Нанси в Република Франция Магистър по право на европейската интеграция
1993 - 1998	Студент в СУ "Св.Климент Охридски" Магистър по право
Лични умения и компетенции	
МАЙЧИН ЕЗИК	Български
ДРУГИ ЕЗИЦИ	
Френски	Много добро /четене, писане, разговор/ - общ френски и юридически френски
Английски	Добро /четене, писане, разговор/ - общ английски и юридически английски
Италиански	Основно
ТЕХНИЧЕСКИ УМЕНИЯ И КОМПЕТЕНЦИИ	Добро владее на Microsoft Office (Word, Excel and PowerPoint) и Internet
ДРУГИ УМЕНИЯ И КОМПЕТЕНЦИИ	Временен преподавател в Националния институт на правосъдието от 2007г. – присъствени и дистанционния обучения на магистрати
СВИДЕТЕЛСТВО ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА МПС	Категория „В“

Подпис:
/Красимира Филипова/

01.09.2026г.

МОТИВИ

на Красимира Алексиева Филипова – прокурор
във Върховна касационна прокуратура

за участие в изборите на общото събрание на прокурорите
за членове на Висшия съдебен съвет

*"Посмеят ли произволът и беззаконието
нагло и дръзко да надигнат глава, това всякога е сигурен знак,
че призваните да защитават закона не са изпълнили дълга си."*

Рудолф фон Йеринг

УВАЖАЕМИ КОЛЕГИ,

Основният фактор, който ме мотивира да участвам в предстоящия избор е изразената колегиална подкрепа – доверието към възможностите и волята ми да работя за развитието на съдебната система. Професионалната принадлежност и изградената през годините общност на възгледите с колегите изискват поемане на отговорност и преминаване от позицията на наблюдение и пасивно недоволство към активно участие в процесите, определящи настоящето и бъдещето на съдебната власт. Управлението на тази власт не може и не следва повече да излиза извън полето на независимостта и самостоятелността ѝ, нито да продължава да руши доверието на колегите и обществото.

Считам, че сега, повече от всякога, се нуждаем от обединяване на всички усилия за разрешаване на натрупаните проблеми и съм готова да участвам във вземането на решения в условията на прозрачност и в съответствие с правото и справедливостта. Във време, в което сме свидетели на погазване на законността и липса на отговорност и

самокритичност, на изолиране от редовите магистрати и отдалечаване от ежедневните им дейности, на демонстрирано надмощие и на предизвестени избори, все повече осъзнаваме, че не несъвършенствата на закона и други обективни фактори са в основата на решенията на кадровия орган. Прагът на търпимостта е изчерпан и единственият изход за всички нас е формирането на състав на Висшия съдебен съвет, който да преустанови отрицателните практики на настоящия, да изгради устойчивост към външни влияния и да възстанови доверието към функционалността му. Вярвам, че всичко зависи от самите нас, че разполагаме с необходимия ресурс да променим системата и че имаме силата и куража да го направим. Именно сега разполагаме с уникалния шанс да се обединим и да оставим в миналото всякакви отрицателни влияния и недостойни прояви. Когато сме осъзнали, че съобразяването със закона не е на „дневен“ ред, тогава нямаме време за колебание.

Така направените изводи за актуалното състояние и формираните цели ме мотивират да участвам в предстоящите избори за членове на ВСС. Мотивацията ми е и в контекста на отговорността пред новопостъпилите колеги и бъдещите такива, които започват работа със стремеж към полезност и вяра в справедливостта. Не можем да не си задаваме въпроса за тяхното бъдеще и за това каква реалност им представяме, какъв пример им даваме и какво трябва да направим, за да не допускаме разочарования, изкривяване на ценности и демотивация.

Почти целият ми професионален стаж е преминал в прокуратурата, поради което вярвам, че придобитите знания и опит в тази система биха могли да бъдат от полза за развитието ѝ. Работила съм последователно на всички нива – в Районна прокуратура – гр.Ботевград и в Районна прокуратура – гр.Костинброд, в Окръжна прокуратура – гр.София, в Апелативна прокуратура – гр.София и в различни отдели във Върховна касационна прокуратура. През по – голямата част от това време съм заемала административни длъжности – била съм заместник на административния ръководител на всички нива, като познавам спецификите на работата на всяко едно от тях и съм била част от управлението на редица органи на съдебната власт, придобивайки административен опит. При заемането на административните длъжности в районна, окръжна и апелативна прокуратура съм участвала с равен или висок процент в случайното разпределение на преписките и делата заедно с останалите колеги и съм участвала в съдебни заседания по график,

предвид което наред с административните си задължения съм изпълнявала и професионалните си такива.

Имам опит в контролно – ревизионната дейност на всички нива в системата на прокуратурата. Участвала съм в множество комплексни ревизии, тематични ревизии и проверки на прокуратури от различни степени и следствени отдели, включително и като ръководител на ревизионни екипи.

В Апелативна прокуратура – гр.София съм била председател на Постоянната атестационна комисия, поради което познавам утвърдения през 2017г. модел на атестиране в детайли и съм участвала във формирането на практиката на тази комисия при оценяването на прокурорите от най – големия апелативен район. Била съм преподавател или обучаем в редица обучения на Националния институт на правосъдието, включително по линия на Европейската мрежа за съдебно обучение, в резултат на което познавам изискванията и нуждите на обучителния процес и неговата съществена роля за повишаване на квалификацията на магистратите.

Участвала съм в конкурсни комисии за повишаване на прокурори в СГП и окръжните прокуратури, за назначаване на младши прокурори в районните прокуратури, за определяне на постоянни преподаватели в НИП и в редица конкурси за прокурорски помощници и други категории съдебни служители.

Работата ми като заместник на главния прокурор при Върховна касационна прокуратура ми позволи да придобия представа за състоянието и начина на управление на всички териториални структури, както и управленски опит на национално ниво. В качеството ми на упражняваща ръководство и контрол на работата в отдел „Административен“ при ВКП, при тогавашната му функционална компетентност, ежедневните ми дейности бяха свързани или сходни с тези на Висшия съдебен съвет /кадри, инспекторат, становища и анализи във връзка с контролно – ревизионната дейност/, като именно този отдел при ВКП осъществява взаимодействието с Висшия съдебен съвет. Впоследствие, при преминаването ми в отдела на ВКП, ангажиран с участието на прокурорите в съответните съдебни заседания на Върховния административен съд, придобих познания и опит относно развитието на производствата по оспорване решенията на колегиите на ВСС пред ВАС.

За определен период, макар и кратък, но изпълнен с важни за напредъка на съдебната реформа промени, имах възможността да придобия опит и извън съдебната система. Като заместник – министър на правосъдието участвах пряко в подготовката на редица законопроекти и в отстояването им пред парламента. В този именно период се приеха ключовите промени в Закона за съдебната власт в съответствие със Закона за изменение и допълнение на Конституцията на РБ (ДВ, бр.100 от 18 декември 2015г.), в Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража, привеждащи националното законодателство в синхрон с ЕКПЧ в изпълнение на пилотното решение на ЕСПЧ „Нешков и други срещу България“, както и се подготвиха съществени промени в Наказателно – процесуалния кодекс, приети през 2017г.

Отговорностите ми в Министерство на правосъдието обогатиха опита ми в областта на изпълнението на наказанията, пенитенциарната реформа, охраната на съдебната власт, правната помощ, изпълнението на влезлите в сила решения на ЕСПЧ по дела, по които Република България е страна, и дейността на министерството по Глава трета „а“ от ЗСВ – „Разглеждане на заявления срещу нарушаване на правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок“. По този начин получих възможността да погледна от друг ъгъл дейността на органите на съдебната власт и да оценя необходимостта от взаимодействието им с другите власти.

Интересите на прокуратурата за мен винаги са били над всичко останало, а развитието и поддържането на колегиални отношения, както и осигуряване на нормална и благоприятна атмосфера за работа – приоритет. Силно развитото чувство за професионална принадлежност гарантира високо ниво на мотивация и стремеж към качество и ефективност. Именно поради това имам желание да работя и да дам своя принос за извършването на качествен кадрови подбор, ритмично и справедливо кариерно развитие, обективно атестиране, спазване на високи етични стандарти и издигане престижа на съдебната власт.

Познавам спецификите на всяко от нивата и бих могла да защитавам правата и независимостта на всеки магистрат и на системата като цяло. Винаги съм работила в условията на колегиалност и взаимодействие с магистратите от другите звена на съдебната власт, с разследващите органи и останалите представители на юридическата професия. Считам, че сътрудничеството и взаимните усилия са ключови за успеха на всеки колективен орган, какъвто е и Висшият съдебен съвет. Екипният принцип,

конструктивният диалог и личната мотивация са определящи. Убедена съм, че само при такъв подход можем да следваме принципите на правовата държава и европейските ценности, и ежедневно да допринасяме за повишаване на доверието към съдебната система. Споделянето и отстояването на тези принципи и ценности е дълг на всеки член на ВСС, а наличието на единомислие и обща визия е основополагащо за дейността му като колективен орган.

В случай, че прецените, че заслужавам Вашето доверие и ми гласувате бъдещо такова, ще положа максимални усилия за отстояване независимостта на съдебната власт и за издигане на авторитета ѝ. Ще използвам всички възможности за утвърждаване и развиване на високи професионални и етични стандарти в съдебната система.

Като част от тази система, разпознавам проявите на произвол и беззаконие, осъзнавам, че същите са сигурен знак за допусната пасивност и съм готова да изпълня дълга си.

ПОДПИС:

/Красимира Филипова/

01.09.2026г.

гр.София

К О Н Ц Е П Ц И Я

ЗА ДЕЙНОСТТА НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

на КРАСИМИРА АЛЕКСИЕВА ФИЛИПОВА - прокурор във Върховна касационна прокуратура, кандидат за избран член на Висшия съдебен съвет от квотата на прокурорите

*"Човек е свободен само тогава,
когато не му се налага да се подчинява на никого,
освен на закона."
Имануел Кант*

УВАЖАЕМИ КОЛЕГИ,

Основните функции на Висшия съдебен съвет съгласно чл.16 от Закона за съдебната власт се изразяват в представителство на съдебната власт, осигуряване и отстояване на независимостта ѝ, определяне състава и организацията на работата на съдилищата, прокуратурите и следствените органи, и обезпечаване финансово и технически на тяхната дейност, без да се намесва в нейното осъществяване.

1. Независимост

Независимостта е основен елемент на ефективната правосъдна система и е изискване, произтичащо от правото на ефективни правни средства за защита, залегнало в чл.47 от Хартата на основните права на ЕС.

Независимостта на съдебната власт и нейното обособено положение спрямо изпълнителната власт представляват крайъгълен камък на правовата система и изключения не се допускат. Съдебната независимост има две страни – институционална, при която съдебната система е независима като цяло, и независимостта на отделните магистрати при вземането на решенията им. Висшият съдебен съвет е призван да осигурява и отстоява независимостта на съдебната власт, и именно тази му функция е в основата на отредената му от закона роля на гарант.

До настоящия момент, макар и да е постигнат напредък в дейността на Висшия съдебен съвет по осигуряване и отстояване на независимостта на съдебната власт, същият се оказва недостатъчен. Въпреки приетите стратегически документи Стандарти за независимостта на съдебната власт /с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по протокол №31/23.10.2018г./, Механизъм за действие на Съдийската колегия на ВСС в случаи на засягане на независимостта и/или опит за оказване на натиск върху съдиите и съда /изготвен в изпълнение на решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по протокол №7/25.02.2020г./ и Механизъм за публична реакция на Прокурорската колегия на ВСС /одобрен с решение по Протокол №9/20.03.2019г./, както и разработените в рамките на изпълнявани проекти Методология за анализ на факторите, водещи до зависимост на съдебната власт, и Модел на пилотен доклад по чл.30, ал.2, т.12 от ЗСВ, и въвеждането и воденето на Публичния регистър на случаите на посегателство срещу независимостта на съдебната власт, достъпен на официалния сайт на ВСС, рисковете за независимостта на отделните магистрати остават високи.

Осигуряването на независимостта на съдебната власт би следвало да се осъществява чрез ефективното упражняване на правомощията на Пленума на ВСС, на Съдийската колегия и на Прокурорската колегия, в съответствие с професионалната им насоченост, на базата на създадени от Конституцията и законите на страната гаранции. Реалното и осезаемо отстояване на независимостта обаче изисква друг подход – на ежедневно проследяване и бърза реакция в случаите на накърняване на авторитета на съдебната власт или на засягане на независимостта на конкретни магистрати. Защитата на независимостта е дълг на всеки от членовете на Висшия съдебен съвет и следва да служи за обединяване на целите и усилията им. За да се осъществява ефективно тази защита е необходимо да се положат усилия за повишаване на доверието на самите магистрати към членовете на Висшия съдебен съвет чрез прояви на непримиримост, инициативност и предоставяне на възможности за директно сезиране, без формалности и процедури. Именно в такава насока следва да работи активно следващият ВСС.

Откритата и своевременна реакция срещу явления, свързани с посегателства срещу независимостта, без значение от източника им, е гаранция за своевременно и успешно осъществяване на механизмите за действие на двете колегии. Нито един случай на посегателство срещу независимостта не следва да се оставя без дължимата реакция, като така се минимизира необходимостта от индивидуален отговор за сметка на

институционалната подкрепа. Това е от особена важност при проявите на вътрешно накърняване на независимостта, които обикновено се разкриват със закъснение или се извършват индиректно. Само по този начин магистратите биха могли да изпълняват задълженията си в нормална среда и да имат усещане за независимост, както и за подкрепа от кадровия орган. Въпреки изрично регламентирания принцип в чл.143, ал.2 от ЗСВ за недопустимост на устни разпореждания и указания във връзка с работата на прокурорите по делата и преписките, е необходимо да се създадат реални и ефективни гаранции, започващи от качествения кадрови подбор на ръководителите на органите на съдебната власт и преминаващи през възстановяване на доверието и стимулиране на своевременна реакция и търсене на защита. Огласяването на подобни явления е първата стъпка към отстояване на независимостта.

В тази връзка от съществена важност е публикуваната от Министерство на правосъдието през месец май 2026г. Концепция за създаване на институционален механизъм за защита и подкрепа на магистрати, подложени на натиск, заплахи или неправомерна намеса, предвиждащ система от мерки за подобряване на защитата на магистратската независимост и сигурност.

Всеки магистрат е наясно, че носи отговорност пред гражданското общество, на което е в услуга. Поради това критиката към съдебната власт и към отделни нейни представители трябва да се разглежда като част от демократичния процес. Ако обаче независимостта или способността на съдебната власт да упражнява конституционната си роля са поставени под заплаха или са обект на нападки, тя трябва без съмнение да отстоява позициите си, защото от основно значение е да се създаде доверие и да има признание за нейната независимост.

Продължаваме да сме свидетели на зачестили законопроекти, актове, доклади и анализи на органите на законодателна и изпълнителна власт, чрез които се засяга функционирането на органите на съдебната власт; на публични изказвания, внушения от политици и обществени дейци за неправилна дейност на съдебната система, за некомпетентност, зависимост, пристрастност и непочтеност при липса на конкретно установени факти; на необосновани критики и дори обидни думи, клеветнически твърдения и вербални нападки; на нарушаване на етичните правила от журналисти, на моделиране на общественото мнение с неверни твърдения и внушения, основаващи се на невярна или непроверена информация. Мълчаливото подминаване на подобни форми на засягане на независимостта на съдебната система е недопустимо и не отговаря на

утвърдените стандарти за независимост. Именно поради това активността и реакцията на Висшия съдебен съвет е от изключителна важност. Освен защитен механизъм, тя е дължимият отговор на посегателствата срещу независимостта, и има своя предупредителен и превантивен ефект, като същевременно засилва чувството за сплотеност и професионално единство.

Пример за засягане на независимостта на съдебната власт от близкото минало и за липса на реакция, въпреки тежестта на погазване на основни конституционни принципи, са законодателните промени за анулиране на изборите за членове на ВСС от професионалната квота, проведени през 2022г. Този факт не убягна от вниманието на Европейската комисия, но бе подминат мълчаливо у нас, както от институциите, имащи право да сезират Конституционния съд след определението му от 19.09.2023г. за отклоняване на искането на главния прокурор по к.д. №10/2023г. в частта за обявяване на противоконституционност на § 41 от ПЗРЗИДНПК, така и от самите магистрати. На стр.11 от своя Доклад за върховенството на правото през 2023 година в България Европейската комисия изрично е отбелязала, че ако приетите изменения от НС за анулиране на изборите за членове на ВСС, не са подкрепени от гаранции, като например съдебен контрол, тогава би могло да има последици за съдебната независимост на членовете на ВСС, както и за независимостта на съдебната власт като цяло, тъй като основната функция на ВСС е да запазва независимостта на съдебната власт. Въпреки осъществената показна „цензура“ над волята на съдебната власт професионален отговор не последва. Позволявам си отбелязването на тези факти, независимо от риска да бъде отчетено като субективно отношение към описаните действия на законодателния орган, единствено с идеята да подчертая липсата на гаранции, че подобен подход не би могъл да се приложи и в бъдеще. Всеизвестен факт е, че именно мандатността е защитната стена на независимостта и всяко излизане извън разумните рамки на този принцип отваря вратата за поставяне в зависимост.

Независимостта на съдебната система безспорно се отличава с многопластов характер, от една страна, и с многообразни възможни форми на посегателства, от друга. През последните години обаче неминуемо се поражда още един въпрос, който следва да търси и намира своя честен отговор във всеки един момент от действието на всеки един състав на ВСС. Този въпрос е свързан с независимостта на самия състав, респективно на всеки един от членовете му, защото как би могъл един орган да отстоява независимостта на съдебната система, ако е налице съмнение в независимостта му. Само истински независим орган би могъл

да осигури и защитава независимостта на магистратите, да формира свободно преценката си при кадровия подбор и убедително да отстоява решенията си. Необходимо е да се извърви дългият път към преодоляване на съмненията и възстановяване на доверието, за да не останат всички стратегии и концепции „на книга“, и за да докажем, че бъдещето на съдебната система зависи единствено от самите нас.

2.Бюджет

Иманентен признак на независимостта на съдебната власт е самостоятелността на бюджета ѝ. Гарантирането на бюджетната независимост на съдебната власт и достойното заплащане на труда на магистратите е в основата на стандартите за независимост на магистратите и съдебната власт от останалите две власти.

Конституцията на Република България и Законът за съдебната власт гарантират самостоятелността на бюджета чрез разписаните особености на бюджетната процедура, в която органите на изпълнителната власт не упражняват компетентности в процеса на съставяне, изпълнение и отчитане на бюджета. Въпреки това, през годините са правени множество опити от страна на изпълнителната власт за намеса в този процес, водещи до противоконституционни разпоредби на законите за държавния бюджет. В резултат на това е формирана категорична практика на Конституционния съд, който е дал ясни ориентири какви са конституционните стандарти за ефективно осигуряване на независимостта и бюджетната самостоятелност на съдебната власт при определяне на средствата за нейната издръжка. Всеки закон за държавния бюджет, който не гарантира средства за органите на съдебната власт може да бъде обявен за противоконституционен, защото би препятствал дейността им. Изискванията на Конституцията няма да бъдат спазени не само когато не са осигурени средства за функциониране на правораздавателните институции, но и когато поради недостатъчност на одобрените средства те няма да могат да функционират през част от бюджетната година. Народното събрание е задължено да осигури фактически изпълнението на бюджета на съдебната власт, включително и чрез компенсиране на неизпълнението на собствените приходи със субсидия от централния бюджет.

В този смисъл осигуряването и отстояването на независимостта на съдебната власт от страна на Висшия съдебен съвет включва активната

подготовка, участие и защитаване с всички възможни средства на проекта на годишния бюджет на съдебната власт в хода на ежегодната бюджетна процедура. До настоящата година Висшият съдебен съвет е изготвял обосновани проекти на бюджетите на съдебната власт и е имал активна позиция за приемането им във вида, в който са предложени. Осигуряването на необходимите средства е в основата на ефективното изпълнение на професионалните задължения и отговорности на магистратите, които следва да упражняват функциите си при подходящи условия и справедливи възнаграждения, съизмерими с важната им роля.

Независимо от това с приетия съвсем наскоро Закон за държавния бюджет на РБ за 2026г. /ДВ, бр.69 от 31.07.2026г./ са извършени промени в основополагащата императивна норма на чл.218, ал.2 от ЗСВ с отрицателен знак за законосъобразното функциониране на съдебната власт. По недопустим начин е подменен принципът на обвързване на основното месечно възнаграждение за най – ниската магистратска длъжност с удвоената средномесечна заплата на заетите в бюджетната сфера. Спазването на правилото по чл.218, ал.2 от ЗСВ в предходната му редакция осигуряваше системна актуализация на възнагражденията в ясни и предвидими параметри и не допускаше никакви отклонения или отлагания при актуализацията, поне на законодателно ниво. С промените обаче възнаграждението за най – ниската магистратска длъжност се определя на 60 на сто от основното месечно възнаграждение на народен представител, с което се разрушава предвидимостта и правната сигурност на финансовото обезпечаване на магистратите. По този начин определянето на възнагражденията на магистратите и актуализацията им вече са поставени в зависимост от решенията на народните представители. Подобно обвързване несъмнено накърнява независимостта на съдебната власт, поставяйки я в зависимост от законодателната, защото ще влияе пряко не само върху възнаграждението за най – ниската длъжност, но и върху възнагражденията за всички останали нива в съдебната система. Възнагражденията вече няма да се определят въз основа на обективен фактор, а в зависимост от волята на НС, което определя и актуализира възнагражденията на народните представители в своя Правилник за организацията и дейността на НС. Така при едно политическо решение за „замразяване“ на заплатите на народните представители, автоматично се замразяват и възнагражденията на магистратите. Подобна подчиненост българският правов ред не е предвиждал до настоящия момент и никакви мотиви не биха могли да я обосноват, поради което независимо от решението на Конституционния съд, който вече е сезиран по този въпрос,

ВСС следва да продължи да отстоява тезата за незабавна законодателна промяна и намиране на законосъобразно и справедливо решение.

Освен засягането на бюджетната самостоятелност, с измененията в ЗСВ, в сила от 1 август 2026г., за първи път се предвижда задължителното обществено и здравно осигуряване на магистратите и съдебните служители да се извършва по реда на Кодекса за социално осигуряване и Закона за здравното осигуряване. Така се отменя принципното положение за осигуряване за сметка на бюджета на съдебната власт и каквито и уверения да се дават, или други актове да се приемат, този принцип вече няма да е гарантиран от закона. Предвид това една от основните задачи на ВСС, въпреки липсата на самостоятелна законодателна инициатива, следва да бъде преосмислянето на приетото законодателно решение и намирането на сигурна и справедлива формула, която да гарантира, че възнагражденията на магистратите и съдебните служители няма да бъдат намалявани поради прехвърляне на осигурителната тежест.

В условията на приетите промени ще се задълбочи още повече негативизмът, предизвикан от формираната голяма разлика между възнагражденията за най – ниската магистратска длъжност и тези за останалите длъжности в органите на съдебната власт, които се определят от Пленума на Висшия съдебен съвет. Въпросът за скъсяването на т.нар. „ножица“ във възнагражденията на различните нива е поставян многократно пред различни състави на Висшия съдебен съвет, но досега не е получил разрешение.

Изцяло споделям тезата за необходимост от предприемане на действия за увеличаване на възнаграждението на най – ниските магистратски длъжности, но не за сметка на възнагражденията за по – високите длъжности, нито чрез липсата на актуализация на тези възнаграждения до намаляването на разликите им с най – ниските. Намаляването на достигнатите възнаграждения е немислимо, а „замразяването“ им, освен че е несправедливо и несъответно на инфлационните процеси, би било и противозаконно. Удачно е да се направи сериозно проучване и да се организира широка дискусия, за да се намери най – благоприятният за всички вариант /изменения в закона, съчетани със съответно увеличение на бюджета; еднократно съществено увеличение на възнагражденията за най – ниските нива за затваряне на „ножицата“, но при запазено и еднакво актуализиране за всички останали нива в съответствие с установената до момента практика; поетапно, но в кратки срокове, увеличаване на възнагражденията в първоинстанционните нива до целеното намаляване на разликите, и едва след това преминаване

към актуализиране, което ще запази постигнатото, а няма да доведе до нови несправедливи разлики, или други подходящи варианти/.

Удачен вариант за гарантиране на справедливо възнаграждение и намаляване на разликите между инстанциите би могъл да представлява и същественото увеличение на възнаграждението за различните видове ранг.

Постигането на по – високи възнаграждения за районното и окръжното ниво несъмнено е свързано с удовлетворяване на чувството за получаване на справедливо възнаграждение, но има и друго изключително важно измерение, и това е преодоляването на стремежа към повишение като средство за получаване на по – високо възнаграждение. Обвързването на по – високото възнаграждение с работата в по – високо ниво и чувствителните разлики в заплащането неминуемо доведоха до целево кариерно развитие, а оттам и до възможности за поставяне в зависимост с обещания за бъдещи повишения, дори и под формата на командироване. Предвид това намирането на благоприятен вариант за намаляване на разликите ще укрепи първоинстанционните структури, в които по – продължителен период от време ще продължат да работят по – опитни и квалифицирани кадри, гарантирайки приемственост, ще доведе до отслабване на стремежа към непременно повишаване в горестоящ орган и ще повиши чувството за независимост.

Убедена съм, че възнагражденията на магистратите на нито едно от нивата обаче не следва да са обвързани с възнагражденията в законодателната или в изпълнителната власт. Подобен подход несъмнено води до нестабилност, зависимост от другите власти и засяга гарантираната от Конституцията самостоятелност на бюджета на съдебната власт. Именно поради това, намирането на балансиран, съответен и справедлив модел, следва да е една от най – важните задачи на бъдещия състав на Висшия съдебен съвет. Магистратите имат право да получават достойно възнаграждение за труда, съобразено със спецификите му. На обществото трябва да бъде разяснена важността от гарантирането на това право, за да се избегнат погрешните внушения и да се пресекат ширещите се прояви на популизъм.

3.Кадрите в съдебната система – конкурси за магистрати, избори на административни ръководители, атестиране. Натовареност.

ВСС отговаря за политиката в областта на човешките ресурси на съдебната власт, тъй като най – определящата част от дейността му е

свързана с кадровия подбор и професионалното развитие на магистратите /назначаване, повишаване, преместване и освобождаване, атестиране, организиране и провеждане на конкурси/. Ефективността и ефикасността на съдебната система са пряко свързани с развитието на потенциала на човешкия ресурс на съдебната власт и гарантиране на висока мотивация, компетентност и социална отговорност на съдиите, прокурорите и следователите. Според Кодекса за етично поведение на българските съдии и Кодекса за етично поведение на българските прокурори и следователи компетентността и квалифицираността са предпоставка за надлежното изпълнение на задълженията на магистрата и за неговото професионално израстване. Именно поради това правомощията на двете колегии по отношение на атестирането и конкурсите са ключови.

Съгласно Препоръка (2000) 19 на Комитета на министрите до държавите – членки относно ролята на прокурорската служба в системата на наказателното правосъдие държавите следва да гарантират, че подборът, повишенията и преместванията на прокурори се осъществяват чрез справедливи и безпристрастни процедури, които препятстват прокарването на интереси и изключват дискриминация, а кариерното развитие на прокурорите, тяхното повишаване или преместване се осъществяват въз основа на предварително оповестени и обективни критерии като компетентност и опит. Атестирането на прокурорите трябва да се осъществява през редовни интервали, да бъде разумно, въз основа на адекватни, обективни и предварително установени критерии и в рамките на подходяща и справедлива процедура¹. Идентични са изискванията и за съдиите в съответните за тях стратегически документи.

В Закона за съдебната власт са уредени всички относими процедури, като през 2016г. са направени съществени промени в контекста на съдебната реформа в изпълнение на Актуализираната стратегия за продължаване на реформата в съдебната система и Пътната карта за изпълнението ѝ. Въпреки допуснатите отстъпления впоследствие, тези промени продължават да са едни от най – значимите за кариерното развитие на магистратите и са високо оценени още в хода на докладите по Механизма за сътрудничество и проверка.

Към днешна дата е наложително да се направи анализ на дейността на колегиите по атестирането и конкурсите и на резултатите от прилагането на ЗСВ в тази материя, да се дефинират проблемните области и да се прецени какви мерки и на какво ниво следва да се предприемат.

¹ Становище №9 (2014) на Консултативния съвет на европейските прокурори до Комитета на министрите на Съвета на Европа относно Европейските норми и принципи, засягащи прокурорите /т.3.3.3./

Дори и на пръв поглед се констатира редица недовършени от настоящия състав на ПК на ВСС конкурси, продължаващи с години, отменени решения по приключени конкурси, връщащи процедурите в начална фаза, проблеми при прилагането на чл.193, ал.6 от ЗСВ, неизпълнение на указанията на ВАС, включително постановяване на нищожни решения, и други. Според моето виждане мерките следва да са комплексни /организационни, законодателни и на ниво съответни подзаконови актове на ВСС/, като се постигне максимално полезен за системата модел и се акцентира върху ритмичното кариерно развитие.

С въвеждането на уседналостта, на „чакащата листа“ по чл.193, ал.6 от ЗСВ и конкурсите за повишаване без събеседване с приоритет качество на актовете и резултатите от атестирането, положението отчетливо се подобри и доверието на магистратите първоначално се увеличи. Провеждането на конкурсите за повишаване обаче започна да се забавя, а оценителният процес да се формализира значително. Това забавяне обективно доведе до възвръщане на продължителното командироване, блокиране на конкурсите, понижаване на мотивацията и регрес в доверието. Зачестиха вижданията за връщане на събеседванията.

Въпреки това, категорично смятам, че не бива да се възстановява старият модел, който доказва непригодността си /предимство на теоретичните знания над практическите умения, произволно задаване на въпроси вместо конкретна преценка за качеството на работа, моментна оценка на знанията и други/. Очевидно е, че забавянето се дължи в голяма степен на липсата на инициативност на настоящия състав /за ПК на ВСС/, на липсата на добра организация на комисиите, на несъвършенства на подзаконовите нормативни актове, регламентиращи конкурсите и атестирането, както и на честата необходимост от извънредно атестиране. Така например ПК на ВСС през необосновано дълъг период от време и при наличието на множество свободни места във Върховната касационна прокуратура не е обявявала и провеждала конкурс за повишаване, нито дори е направила анализ на кадровата необходимост на тази структура след сливането с ВАП.

Принципът по чл.189, изр.2-ро от ЗСВ, че конкурсите за по – горестоящите органи на съдебната власт се обявяват с решение и се провеждат преди обявяването на конкурсите за по – ниските по степен органи, е нарушен. Поради това би следвало да се предвиди задължение за обявяване на конкурс при наличието на определен брой свободни длъжности. По този начин ще се възстанови ритмичността на провеждане на конкурсите и отчасти ще се преодолее проблемът с командироването.

Тук следва да се посочи, че ограничаването на времетраенето на командироването в условията на блокирано конкурсно начало не е решение, а напротив – поражда редица нови и задълбочава вече съществуващи проблеми в организацията и работата в органите на съдебната власт. Единственият начин за преодоляване на командироването е ритмичното и бързо провеждане на конкурси за заемане на свободните длъжности.

В тази връзка от съществена важност е поставянето на задължителни срокове за провеждане на конкурсните процедури за повишаване в съчетание със съответни изменения при атестирането и методите за достигане до обща оценка за кандидата, които могат да бъдат значително опростени /без изискване на голям обем преписки и дела, без ненужна официална кореспонденция и при максимално използване на възможностите на УИС, както и гъвкав подход при оценяването или по – голям брой комисии при по – голям брой кандидати, а при необходимост - преминаване дори и към децентрализиран режим на конкурсите/. Усложнените процедури на провеждане на конкурсите не само забавят процеса по назначаване с месеци и години, но и демотивират кандидатите.

Би могла да се обсъди възможността за оценяване, включително на място, от един от членовете на комисията – магистрати чрез жребий по подобие на фигурата на докладчик, съчетано с последващо обсъждане и оценяване в състав, което би разпределило задълженията и значително би съкратило времето. Намирам за недопустимо процесът на оценяване на участниците да надхвърля в пъти атестационните процедури.

Друг възможен подход би бил премахването на обвързаността между атестациите на магистратите и конкурсните процедури – атестацията да не служи като предпоставка за участие или да не бъде част от откритата конкурсна процедура. Наличието на масовост на най – високата атестационна оценка практически обезсмисля включването ѝ като компонент при формирането на конкурсната оценка. Въвеждането на разделност между двете процедури би могло да повлияе положително и на резултатите и целите им, като фокусира атестацията към оценка на качеството на работата на магистрата, а не към постигнат резултат за период от време. В тази връзка би могло да се преосмисли задължението за провеждане на конкурси за преместване извън столичния район, а и не само, чрез въвеждане на процедура по избор с активното участие на съответния административен ръководител, но при ясни правила и гаранции за желаещите преместване.

Самият законодател през 2016г., въвеждайки новия модел на конкурсите, е имал предвид нормална продължителност от три месеца за един конкурс за повишаване /по аргумент от чл.189, ал.1, изр. последно от ЗСВ/. В действителност обаче конкурсите за повишаване продължават с години и в бърз порядък следва да се приложат механизми за оптимизиране на реда и начина на провеждането им, с оглед постигане на бързина, ефективност и повишаване на мотивацията и доверието на магистратите.

Във връзка с горното следва да се постави на внимание и прилагането на втората хипотеза на чл.194, ал.1 от ЗСВ, използвана в редица случаи за заобикаляне на конкурсите за преместване. Самата процедура е определена като „преместване без конкурс“ от ВСС в приетите през 2013г. правила, останали неактуализирани във времето. Същата предпоставя субективизъм и на практика се прилага в противоречие с целта на закона. Признак за подобно прилагане е разпростирането на практиката и към длъжностите за младши магистрати, които подлежат на внимателно планиране и не могат да бъдат „премествани“ или „преназначавани“ след заемането им до изтичане на двете години, предвидени за длъжността. ЗСВ не предвижда възможност за преместване на младши магистрат в друг район преди изтичането на двугодишния срок на назначаването му на конкретно място, като едва след изтичането на този срок се прилага чл.243 от ЗСВ. Изобретяването на подобни възможности е демонстративно нарушение на закона, което съчетано с липсата на прозрачност и избирателен подход разкрива тенденция за поставяне над закона и правилата.

Все още остава неясно защо в комисиите при конкурсите за повишаване и преместване участва хабилитиран учен по правни науки по съответната материя, при положение че се преценява същинската работа на магистратите, а не теоретичните им знания, с изключение на редките случаи на смяна на професията. При конкурсите за първоначално назначаване, предвид начина на провеждането им /проверка на знанията в определен правен отрасъл и събеседване по въпросите от съответните правни отрасли/, участието на хабилитиран учен има своя смисъл и значение, докато при конкурсите за повишаване или преместване подобно изискване е лишено от логика. Направените до момента опити за законодателни промени в тази насока са отхвърляни от Народното събрание, но усилията следва да продължат.

Не е удачен и принципът на равнопоставеност на оценките от казуса и от теста за проверка на знанията по право на Европейския съюз и в

областта на правата на човека при конкурсите за младши магистрати и за първоначално назначаване. Формирането на оценката от писмения изпит като средноаритметична от двете оценки /от казуса и от теста/, въпреки разликите в начина на проверката на знанията и целите им, отдава еднаква тежест на двете проверки и влияе пряко върху крайния резултат. Би могло да се помисли за вариант, при който резултатът от теста да е само с положителен или отрицателен знак, без цифров израз, и така да е само условие за допустимост до устния изпит.

Една от основните идеи за утвърждаване на постепенното кариерно развитие чрез принципа на уседналостта има за цел последователно натрупване на знания и умения, и свеждане до минимум на „миграцията“ на магистратите, водеща до натрупване на сериозни кадрови дефицити в определени райони, особено в отдалечените такива.

В действителност обаче още от началото на кариерата са налице възможности за честа смяна на районите. Така младшите магистрати след изтичането на двугодишния срок се назначават по закон на длъжност в съответния съдебен район, но ако в този район няма свободна длъжност, им се предлага място в друг съдебен район. Същевременно овакантените длъжности на младшите магистрати не могат да бъдат трансформирани в длъжности за съдии и прокурори /чл.177, ал.3 от ЗСВ/. Този подход е нецелесъобразен, защото често в съответния район няма място и лицето се назначава на длъжност в друг район, при което в определени районни прокуратури на всеки две години идват нови хора /съответно в определени окръжни съдилища/. Те биват обучавани и вместо да продължат работата си в същия район и да надграждат в условията на познатата среда, отиват в други райони, където адаптацията започва отначало.

Налице са и случаи, в които въпреки липсата на свободни длъжности в определен орган, предимно в столичните структури, такива се пренасочват от други органи и така младшите магистрати се назначават в същия орган. В резултат на това броят на магистратите в даден орган, предимно с местонахождение в столицата, неоснователно се увеличава за сметка на друг, където настъпва дефицит. Не трябва да се забравя и възникващото напрежение и несигурност у младшия магистрат, чието оставане в съответния орган на съдебната власт не е гарантирано. Предвид това считам, че би следвало да се обмисли вариант за връщане към отдавна забравения модел на трансформиране на длъжността на младшия магистрат в длъжност, съответно за съдия, прокурор или следовател, и назначаване на тази длъжност в същия орган. Така би се постигнала предвидимост, сигурност, справедливост, своеобразна уседналост и

кадрово обезпечаване на съответния орган, реално обновяване на състава му и балансирано обявяване на длъжности за младши магистрати в различни територии на страната.

Необходимо е да се направи оценка по прилагането на въведения модел за преминаване от една на друга длъжност в съдебната система. Според чл.188, ал.4 от ЗСВ преминаването на съдията на длъжност прокурор или следовател, на прокурора – на длъжност съдия или следовател, а на следователя – на длъжност съдия или прокурор, става чрез конкурс за повишаване или преместване, включващ и проверка на знанията за заемане на съответната длъжност чрез писмен изпит по конспект. Възприемането на този принцип през 2016г. е утвърждаване на професионализма в отделните звена на съдебната система – съд, прокуратура и следствие, и има своята логика, особено при повишаването, защото в противен случай от практикуването на една професия се стига до смяната ѝ на по – високо ниво, без съответна проверка на квалификацията. Всяка от отделните професии, чиито практикуващи са с равен статут, изисква определени и специфични знания и опит, и автоматичното им приравняване е в противоречие с изискванията за компетентност и професионализъм. В различните държави – членки на ЕС този въпрос е разрешен по различен начин, но обикновено смяната на професията в рамките на едно и също ниво /преместването/ е без конкурси и изпити. При преминаването на по – високо ниво обаче са налице изисквания. У нас законът предвижда проверка на знанията чрез писмен изпит по конспект, но би следвало да се прецени удачно ли е този модел да се прилага за проверка на знанията на действащ магистрат, като дори при конкурсите за първоначално назначаване писменият изпит не е по конспект, а е чрез решаването на казус, или е необходимо да се потърси друг вариант, като например писмен изпит чрез казус и въпроси към него, относими към съответната професия.

Същевременно, според моето мнение и предвид мотивите на измененията на ЗСВ, в сила от 9 август 2016г., разпоредбите на чл.169, ал.1 и ал.2 от ЗСВ се тълкуват и прилагат неправилно, като се приема, че няма пречка длъжностите „административен ръководител“ и „заместник на административен ръководител“ да се заемат от магистрати от други звена на съдебната система. При положение, че от този момент нататък за преминаването от една професионална длъжност на друга законодателят изисква проверка на знанията, е невъзможно без такава проверка да се участва в избор и да се заема директно административна длъжност, която пък от своя страна изисква и допълнителни умения. По аргумент на по –

силното основание, след като за да промениш професията си и да заемеш друг вид магистратска длъжност се изисква преминаване през конкурс, законът не предвижда възможност за избягване на такъв вид конкурс чрез заемане на ръководна длъжност. Фактът на провеждането на избор за заемане на длъжността „административен ръководител“ има само семантично значение за разграничаване на различните процедури предвид спецификата им, но не променя логиката на законодателя. За да управляваш даден орган на съдебната власт би следвало да имаш съответен опит в същата професия и това разбиране е израз на стремежа към по – качествено и ефективно управление. Такава последователност би била гаранция за предвидимост, ритмично кариерно развитие, компетентност и справедливост. Не без значение е и фактът, че длъжността административен ръководител или заместник имплицитно включва длъжността съдия, прокурор или следовател на съответното ниво, и ръководителите на практика работят като такива.

През последните години, а през последните месеци и особено „интензивно“, назначаването на заместници на административния ръководител на основание чл.169, ал.2, изр.2-ро от ЗСВ от по - ниското ниво на орган на съдебната власт, и по специално от страна на ПК на ВСС, е пример за превръщането на изключението в правило с негативен ефект. Нещо повече – немотивираното и безпринципно прилагане на тази разпоредба го противопоставя на конкурсното начало до степен на обезсмислянето му. Назначаването на заместник от по – ниско ниво, в съчетание със системното разширяване на бройките за заместник в определени органи на съдебната власт, а в определени случаи и с последващо освобождаване на заетото „по изключение“ място за назначаването на друг „по изключение“, е ярък пример за заобикаляне на конкурсното начало с подчертано отрицателно отражение върху системата като цяло и върху отделните магистрати.

Зачестилите напоследък безпринципни назначения и последващи освобождавания, разкриват „истинските“ мотиви за назначаването и налагат въвеждане на подходящи възпиращи механизми, включително на законодателно ниво. Създаването на привилегии по този начин, освен че разрушава основни принципи, има за резултат и намаляването на свободните бройки, които би следвало да бъдат включени в следващ конкурс за повишаване. Подобен модел на израстване, макар и недопустим, се оказва практически приложим за настоящия състав на ПК на ВСС, обусловен от изявения субективизъм на прилагащите го. Същият е способстван от поддържането на свободни бройки за заместници в

определени органи на съдебната власт и използването им „при нужда“, от negliжирането на екипния принцип, от поощряването на хаотичното и нелогично сформирание на ръководни екипи, както и от пренебрегването на задължението за мотивиране на „изключението“. Тази практика следва да бъде незабавно преустановена от следващия състав на ПК на ВСС, дори и без законодателни промени, защото не законът е причината, а прилагането му. Липсата на възможности за контрол и очевидното налагане на вече взети решения на административните ръководители, чието право на избор на екип е погасено, са само част от факторите, довели до посочените резултати, които следва да бъдат анализирани и неутрализирани, включително и с непопулярни до момента методи с цел възвръщане на нормалното функциониране на органите на съдебната власт и тяхното управление.

Премахването на външните конкурси за апелативно и касационно ниво, и свеждането им до минимум на окръжно ниво, също е израз на принципа за последователно кариерно развитие чрез формиране на квалифицирани кадри с предвидими и справедливи възможности. Винаги съм споделяла тезата, че назначаването на по – високо от районното ниво на юристи, които не са работили в съдебната система от най – ниското ѝ ниво, независимо от опита им като юристи в други правни сфери, е недопустимо. Окръжното ниво съчетава и първоинстанционно, и въззивно ниво, поради което в същото следва да бъде предпочитан принципът на повишаване от районното ниво. След промените през 2016г., предвиждащи провеждане на външни конкурси за окръжно ниво в редки хипотези, при занижено процентно съотношение с конкурсите за повишаване, такива почти не бяха провеждани. Промените в чл.178 от ЗСВ през 2020г., изразяващи се в премахване на двадесет процентното ограничение за конкурсите за първоначално назначаване на окръжно ниво, отвориха вратата за преодоляване на ограниченията и за провеждане на външни конкурси за окръжно ниво изцяло по преценка на съответните колегии на ВСС, без обективни критерии. При тази нормативна регламентация не се гарантира предимството на работещите в системата на районно ниво да участват в конкурси за повишаване и едва при липсата на участници в конкурси за повишаване, свободните места да се обявяват в конкурс за първоначално назначаване.

Що се отнася до изборите за административни ръководители, то следва да се обсъди полезността на съществуващия модел, при който управленската компетентност се установява чрез защита на концепция за стратегическо управление на съответния орган на съдебната власт. В

практиката все повече се забелязва формализъм при изписването на концепциите, неразбиране на целите на управлението и преповтаряне на едни и същи изрази, запълване със статистически данни, което е повод за критика, включително и от страна на самите колегии на Висшия съдебен съвет. Забелязват се дори концепции, в които съществената им част представлява препис на годишните отчети за дейността на съответния орган на съдебната власт. В действителност, предвид стриктната регламентация и спецификите на управлението в съдебната система, в концепциите обективно не биха и могли да се формулират оригинални идеи и да се подхожда иновативно, което обезсмисля изискването им. Не бива да се забравя и, че административните ръководители не могат да влияят върху кадровия подбор на магистратите, но носят отговорност за работата им по силата на чл.140, ал.3 и ал.4 от ЗСВ. В тази връзка биха могли да се потърсят други, по – подходящи модели, като предварително задълбочено проучване на качествата на кандидата от комисия от членове на съответната колегия или провеждане само на събеседване, в хода на което да се даде възможност и на магистрати от съответния орган на съдебната власт да задават въпроси за бъдещите управленски действия и за вижданията на кандидата за разрешаването на конкретни съществуващи към момента проблеми, по реда на чл.173, ал.8 от ЗСВ.

Би могло да се обмисли създаването на модел за критериите за избор на административни ръководители на различните нива в органите на съдебната власт, по примера на разработения Компетентностен модел на ръководни длъжности в съдебната власт за нуждите на упражняване на правомощията на министъра на правосъдието.

Следващата изключително важна дейност на колегиите на ВСС е атестирането на магистратите, в която бих участвала активно, в случай че получа възможност. Високите професионални умения и интегритета на магистратите имат комплексно значение за отговорната обществена роля на съдебната власт, тъй като са предпоставка за самото функциониране на съдебната система с оглед необходимостта от качествено изпълнение на задълженията на съдиите, прокурорите и следователите. Именно поради това атестирането следва да е съобразено изцяло с целите за диференциация на качествата на всеки отделен магистрат и конкретна персонална преценка на квалификацията, достиженията и професионалната му пригодност към конкретната длъжност. След дългогодишното търсене на подходящ модел за атестиране с промените в ЗСВ от 2016г. се утвърдиха нови правила и се поставиха високи стандарти,

които според мен повлияха положително на атестационния процес и повишиха доверието на колегите. Постоянните атестационни комисии към апелативните прокуратури изпълняват своите задължения ефективно, уеднаквили и развиват практиката си и оценките им са в основата на кариерното развитие на прокурорите.

Независимо от значителния напредък, формалистичният подход все още не е преодолян, като се забелязва строго придържане към цифрите и изчисленията в Единния атестационен формуляр, без аналитична и задълбочена преценка на качеството на прокурорската работа. Най – вероятно за това спомагат самите изисквания на Наредба №3 от 23 февруари 2017 г. за показателите и методиката за атестиране и критериите за отчитане степента на натовареност на прокурори и следователи и на административни ръководители и техните заместници, които дават предимство на цифровия израз на определени показатели, предвиждат диапазон от оценки в рамките на една и съща комплексна оценка и предразполагат към формални изводи на база проценти съотношения за сметка на аналитичната дейност по качествените критерии.

Атестационният процес следва да се разбира като двустранен. Едната му страна е оценката на професионалната компетентност, деловите качества и спазването на правилата на съответния етичен кодекс, която цели обективна преценка за работата и способностите на конкретния магистрат и има по закон своето определящо значение в бъдещи кариерни процедури. От друга страна, от значение е атестацията да е полезна за самия атестиран, не толкова заради самата крайна оценка, а за да изведе положителните и отрицателните акценти на дейността му и въз основа на тях да се дадат препоръки и предписания за подобряването ѝ. Атестацията следва да бъде възприемана като част от кариерното развитие и мерило за качеството на работа, а не само като предпоставка за участие в бъдещи конкурси.

Натовареността продължава да е един от водещите критерии при атестирането. Винаги съм смятала, че показателите за натовареността не следва да се абсолютизират и да са в основата на изводите за работата на конкретния магистрат. Натовареността на съответния орган на съдебната власт не зависи по никакъв начин от атестирания магистрат и не може да е мерило за уменията му за „оптимална организация на работата”. Натовареността е характеристика на органа на съдебната власт, а не на работата на атестирания, и въз основа на нея не могат да се правят отрицателни изводи. По същия начин магистратът не може да влияе и на индивидуалната си натовареност, тъй като това е въпрос на организация на

работата вътре в самия орган на съдебната власт, а и прекомерна разлика по този показател е недопустима с оглед задължението за спазване принципа на случайното и равномерно разпределение.

В тази връзка следва да се направи преглед на практиката по прилагането на настоящата наредба и да се прецени дали е необходимост от промени /опростяване на атестационните формуляри, свеждане до минимум на математическите изчисления, преразглеждане на времевите периоди на атестирането и други/ и да се предприемат действия в съответната насока.

Въпросът за натовареността обаче има своето ключово значение за друга част от дейността на Висшия съдебен съвет и неговите колегии, а именно за определянето на броя, съдебните райони и седалищата на териториалните структури на съдебната система, както и за определяне броя на съдиите, прокурорите и следователите във всички съдилища, прокуратури и следствени отдели. Поради това обективното определяне на натовареността на отделните органи на съдебната власт дава възможност на Висшия съдебен съвет за обосновани решения относно определянето и разпределянето на щатове на магистрати и съдебни служители и за разпределянето на бюджетни средства между органите на съдебната власт. Правилата за измерване на натовареността на прокуратурите и на индивидуалната натовареност на всеки прокурор и следовател, са усъвършенствани постепенно и представляват значителен напредък в тази област. Последната им версия, приета с решение на Прокурорската колегия на ВСС по Протокол № 47 от заседание, проведено на 20.12.2023 г., считано от 01.01.2024г., би следвало да доведе до още по – добра актуална преценка за индивидуалната натовареност на прокурорите и следователите, за средната им натовареност и за натовареността на отделните органи, която да даде възможност за обективна преценка за кадровите нужди на системата.

Финализирането на процеса на оптимизиране на структурата на районните прокуратури има за краен резултат балансиране на натовареността, гъвкаво и ефективно използване на човешкия ресурс, разрешаване на дългогодишните кадрови проблеми и подобряване на организацията и качеството на работа на районните прокуратури. Въпреки първоначалните затруднения, редицата текущи проблеми и съмненията, в крайна сметка, благодарение на усилията на колегите от териториалните прокуратури, и особено на административните им ръководители, прокуратурата успя да извърши този съществен преход и да изведе

районните прокуратури на ново по - ефективно ниво. В тази връзка полезно би било Прокурорската колегия да се ангажира с извършването на анализ на последствията от оптимизацията и най – вече на отражението ѝ върху натовареността и кадровия ресурс.

Анализът би следвало да включи и актуалното щатно състояние на прокуратурите, съпоставено с реалната им натовареност, за да може да се прецени необходимостта от стабилизиране и осигуряване на районните и окръжните прокуратури предвид спецификите на функциите им, включително и чрез прехвърляне на свободни щатни бройки от структурите с по – ниска натовареност към тези с по – висока, независимо от нивото им.

4. Съдебните служители.

Отговорността на ВСС за човешките ресурси в съдебната власт несъмнено включва и тази за съдебните служители. По дефиниция колегите на ВСС в съответствие с професионалната си насоченост определят броя на съдебните служители съобразно степента на натовареност в отделните органи на съдебната система, като могат да разкриват нови длъжности и да съкращават такива. Колегиите на ВСС издават Класификатор на длъжностите на съответните органи на съдебната власт, в който се определят наименованията на длъжностите, минималната образователна степен и други изисквания за съответната длъжност, възнаграждението за длъжността, ранг за длъжността и възнаграждение за ранг. Идентично правомощие има Пленумът на ВСС по отношение на длъжностите в администрацията на ВСС, НИП и ИВСС.

Дейността на съдебните служители е от изключителна важност за тази на магистратите. Поради това осигуряването на оптимална среда за работа, справедливо възнаграждение, обективна оценка, възможности за квалификация и кариерно развитие на служителите, е съществено условие за повишаване капацитета на кадрите и за ефективността на съдебната власт. Подобряването на мотивацията на съдебните служители и на социалния им статус оказва положително влияние на работата и функционирането на системата като цяло, поради това целите на ВСС следва да са насочени неизменно в тази посока.

При изпълнение на правомощията си по отношение на съдебните служители е необходимо Висшият съдебен съвет да съдейства за подобряване професионалните познания и практическите умения на

съдебните служители за ефективно изпълнение на служебните им задължения, уеднаквяване на работните практики в администрацията на отделните органи на съдебната власт, в зависимост от професионалната им насоченост, и изграждане на висока административна култура, ориентирана към качествено обслужване на гражданите.

Въпреки законовата и подзаконова уредба по отношение на съдебните служители Висшият съдебен съвет не е особено активен за подобряване на статута и професионалното им развитие, както и за гарантиране на справедливото им финансово обезпечаване чрез получаване на достойно и справедливо възнаграждение. Независимо от участието в редица проекти и разработването на редица стратегически документи все още не е налице единен модел и подход към кадровото развитие на съдебните служители, а по отношение на възнагражденията им не е постигнат особен напредък, като се забелязва значително изоставане във възнагражденията за най – ниските длъжности в системата.

Бъдещият състав на ВСС следва да се включи активно заедно с органите на съдебната власт и съсловните организации на съдебните служители в изработването на концепция за дългосрочна реформа в организацията, управлението и развитието на съдебната администрация. Акцентът следва да е насочен към преодоляване на тежестта, обусловено от редица отрицателни фактори, към прилагане на ефективен модел за атестация и формиране на възнагражденията, отговарящ на добрите европейски практики и задаващ ясни и обективно изпълними правила.

Както при магистратите, така и при съдебните служители, се забелязва спадане на нивото на мотивация и на доверието, което се отразява пряко на работния процес. Задълбочаването на финансовата необезпеченост, въвеждането на новия модел на осигуряване със Закона за държавния бюджет на РБ за 2026г. и поставените цели за намаляване числеността на съдебните служители допълнително ще засегне сигурността на статута им и ще се отрази негативно на очакванията им. Поради това следва да се предприемат всички възможни действия за отстояване на независимостта и самостоятелното вземане на решения по отношение на съдебните служители, за защитата на правата и сигурността им.

Осъзнаването на важността на посочените проблеми и неизменната им свързаност с дейността на магистратите задължава компетентните органи да проявят единен подход, да потърсят и намерят дългосрочни решения за определянето на справедливи възнаграждения на съдебните

служители, за своевременното им актуализиране и за своевременно получаване на сумите за облекло, за реално атестиране, основано на резултати и натовареност, за съвременно обучение и система за кариерно развитие, за актуализиране на нормативната уредба и за създаване на механизми за развитие на потенциала на човешкия ресурс на съдебната власт. Посочените цели следва да бъдат постигнати чрез инициативността и активното участие на бъдещия състав на ВСС.

5. Ролята на Висшия съдебен съвет за разглеждане и решаване на делата в разумен срок

От съществено значение са функциите на Висшия съдебен съвет по отношение на организацията на работата на органите на съдебната власт с оглед недопускане на продължаването на наказателните производства извън разумния срок. Съгласно чл.60м от ЗСВ главният инспектор на ИВСС изпраща на ВСС всяко тримесечие данни за установените нарушения при разглеждането на заявленията срещу нарушаване на правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок по реда на Глава трета „а“ от ЗСВ. ИВСС изготвя и изпраща и анализ на констатираните случаи на нарушения. Министърът на правосъдието, от своя страна изпраща данни за изплатените обезщетения по този ред за същия период. Съответната колегия на ВСС съобразно правомощията си на всяко шестмесечие анализира причините за нарушенията на правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок и приема мерки за тяхното отстраняване.

Според ЕСПЧ предписанието за разумен срок на делото се нарушава само от закъснения, за които са отговорни държавните органи. Държавата може да бъде обявена за отговорна не само за забавяния в движението на дадено дело, но също така и за неувеличаване на ресурсите в отговор на изоставащите дела или за структурни недостатъци в своята съдебна система, които предизвикват забавяния /*Zimmermann and Steiner v. Switzerland*, 1983г./. Разумният срок е различен за всяко производство и се преценява по установени от практиката на ЕСПЧ критерии, но като усреднен период може да бъде възприет тригодишен такъв за досъдебното производство. Такава е и изходната база, въз основа на която Прокурорската колегия е приела, че следва да се осъществява проследяването на неприключените досъдебни производства.

От дълги години в прокуратурата е създадена организация за проследяване и доклад на досъдебните производства с продължителност на разследването над три години в изпълнение на съответни решения на Пленума на ВСС и на Прокурорската колегия. Тази организация води до намаляване на броя на делата от тази категория и до създаване на задължение на административните ръководители за динамичното им проследяване и периодично обобщаване на данните за района, както и за вземане на конкретни мерки в зависимост от данните за съответния район и спецификите на наблюдаваните производства. Предвид това считам, че дейността на Пленума на ВСС и на съответните колегии във връзка с чл.60м от ЗСВ е необходимо да продължи, като се активизира и концентрира върху причините за забавянето на делата с цел своевременна реакция в съответствие с правомощията на ВСС. Следва да се акцентира обаче не само върху формалната отчетност, а и върху проследяването на реално постигнатите резултати.

6. Дисциплинарна практика

Една от определящите за колегиите на Висшия съдебен съвет дейности е дисциплинарната. Независимостта на съдебната власт като цяло и тази на отделните магистрати е в основата на върховенството на закона и без нея съдебната власт не може да изпълнява своите функции, но тя е пряко свързана с отговорността. Поради това са необходими подходящи практически приложими механизми за решаване на дисциплинарните проблеми в съдебната власт.

В действителност в Закона за съдебната власт са създадени условия за ясно разграничаване на инициращия производството и решаващия го орган, което е в основата на безпристрастността. Воденият по години Публичен регистър за дисциплинарните производства е особено полезен и е израз на принципа на прозрачността на дисциплинарните процедури. Съществуващите Правила за дисциплинарната дейност на Прокурорската колегия на ВСС следва да бъдат актуализирани, както и в бъдеще да се подобри взаимодействието с Инспектората към Висшия съдебен съвет.

Налице са всички условия за ефективна дисциплинарна дейност, но въпреки това усещането за справедливост не се е повишило, както в самата система, така и извън нея. Напротив, напоследък негативните тенденции и отзвук се засилват. Глава шестнадесета от ЗСВ се нуждае от редица промени от значение за повишаване на ефективността на дисциплинарните

производства, включително и детайлизация на процедурата с цел избягване на субсидиарното приложение на други нормативни актове. Един от основните проблеми на съдебната система е липсата на механизъм за своевременно дисциплинарно освобождаване на магистратите, извършили тежки нарушения на служебните задължения или сериозно засягане на престижа на съдебната власт. В тази връзка следва да се отбележат като значими промените в ЗСВ, в сила от 1 юли 2026г., даващи възможност при образуване на дисциплинарно производство за налагане на наказание дисциплинарно освобождаване от длъжност, както и за освобождаване от длъжност като административен ръководител или заместник на административен ръководител, на избран член на Висшия съдебен съвет, съдия, прокурор, следовател, административен ръководител или заместник на административен ръководител по предложение на дисциплинарния състав или на вносителя на предложението за налагане на посочените наказания съответната колегия на Висшия съдебен съвет да го отстрани от длъжност за срок до три месеца. Положително ще се отразят и промените в ЗСВ, свързани с удължените срокове за образуване на дисциплинарно производство от съответния наказващ орган от момента на откриване на дисциплинарното нарушение.

Като отрицателен фактор за дисциплинарната практика не следва да се пренебрегва и отражението на криворазбраната колегиалност, поради която в редица случаи нарушенията остават ненаказани и съответната колегия на ВСС рядко бива сезирана от административните ръководители с предложения за образуване или продължаване на дисциплинарно производство. Често този отрицателен фактор се проявява и при самия наказващ орган на ВСС.

Поради това намирам, че при осъществяването на дисциплинарната дейност членовете на ВСС следва да проявяват безпристрастност и безкомпромисност, които са пряко свързани със способността да се поема и носи отговорност, и да се вземат решения против интересите на привлечените към дисциплинарна отговорност лица, когато по – висши ценности като всеобщият интерес и справедливостта налагат това. Гарантирането на обективността, спазването на утвърдените стандарти и принципа на пропорционалността са задължение на всеки един член на ВСС при упражняването на дисциплинарите му функции.

Тук следва да се постави и въпросът за зачестилата напоследък практика на самоотводи в ПК на ВСС. Без да се отрича значението на гарантираното от закона право на самоотвод с цел вземането на решение от безпристрастен орган, е необходимо самоотводите в хипотезата на „други

обстоятелства“, пораждащи съмнение в безпристрастността, да бъдат разгледани и от друга страна – като възможно средство за забавяне на съответното производство или дори осуетяването му при множество самоотводи, нежелание за поемане на отговорност, проявяване на двоен стандарт или избирателен подход и други. Поради това би било полезно да се въведе изискване за ясно мотивиране на самоотводите с цел осигуряване на прозрачност.

Конкретно, във връзка с дисциплинарната дейност на следващия състав на ВСС считам, че полезно би било да се направи задълбочен анализ на дисциплинарната практика на съответните колегии на ВСС през последните три години, да се изведат най – често повтарящите се нарушения и да се предвидят мерки с превантивен ефект. В отделен модул биха могли да се анализират отменените дисциплинарни наказания от Върховния административен съд. Подобен анализ ще даде възможност и за извеждане на проблемите в нормативната база или в прилагането ѝ от страна на дисциплинарно – наказващия орган. Един от основните приоритети в работата на Комисията „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с Инспектората към ВСС“ към ПК на ВСС следва да бъде упражняването на правомощието на Прокурорската колегия по чл.30, ал.5, т.10 от ЗСВ за възлагане на ИВСС на извършването на проверки, които са извън годишната програма за дейността му, след обновяване на състава на ИВСС.

7. Вещи лица и преводачи

Един от основните обективни фактори за забавяне на досъдебните производства, и през продължителен период от време, продължава да е проблемът с вещите лица, който въпреки дългогодишното му съществуване и положените до момента усилия остава неразрешен. Считам, че от съществено значение е ангажирането на Висшия съдебен съвет с този въпрос по всички възможни начини съгласно действащото законодателство. В случай, че бъде избрана за член на ВСС ще работят активно за разрешаването му.

През 2018г. Прокурорската колегия е приела Акт за резултатите от извършена тематична проверка от ИВСС относно причините за неизготвянето в срок на експертни заключения по досъдебни производства, които са довели до продължителност на разследването. В резултат на проверката е установено, че най – големият дял неприключени

разследвания в продължение на повече от шест месеца поради неизготвено заключение по назначена експертиза се дължи на несвоевременното изготвяне на съдебно – медицинските експертизи. На следващо място са физико – химичните и техническите експертизи. Основните причини за забавянето са недостатъчният брой съдебно – медицински експерти и други видове експерти, както и голямата натовареност на НИК предвид възлагането на експертизи от структури от цялата страна поради невъзможност за извършване на определени експертизи на регионално ниво. Независимо от предприетите мерки от наблюдаващите прокурори и разследващите органи, несвоевременното изготвяне на експертизите е довело до прекомерна продължителност на досъдебните производства, което води до нарушаване принципа на НПК за разумен срок на разглеждане и решаване на делата. В резултат на това са създадени предпоставки за търсене на обезщетения по реда на ЗСВ, ЗОДОВ и ЕКЗПЧОС.

Взети са редица мерки и са проявени редица инициативи от компетентните органи, но същите не са довели до преодоляване на констатирания проблем. За съжаление, фактическото положение и понастоящем – осем години по – късно, остава почти непроменено, с изключение на осигуряването на възможности за извършване на определени експертизи на регионално ниво. В периодичните доклади на ИВСС до ВСС като една от основните причини за забавяне на досъдебната фаза на наказателния процес продължава да се посочва неефективността при назначаването и изготвянето на експертизите.

Прокуратурата на РБ от години е ангажирана с проблема с вещите лица и успя да спомогне частично за разрешаването му чрез ангажиране на експерти в структури на прокуратурата, които извършват различни видове криминалистични експертизи. По отношение на останалите видове експертизи обаче продължава да е налице дефицит и преодоляването му изисква намесата на други институции. Анализите показват остър недостиг от съдебно – медицински експерти, особено в района на Апелативна прокуратура – София. В отделни окръжни райони дори няма съдебен лекар или работи само един, който е затрупан с работа и експертизите се забавят с години, което води до блокирането на стотици дела. В останалите райони също са налице съществени затруднения, като такива се наблюдават на територията на цялата страна. Тези затруднения не могат да бъдат разрешени с усилията и средствата на органите на съдебната власт. Множество досъдебни производства не могат да приключат единствено и само поради неизготвена съдебно – медицинска експертиза. По тях не се

извършват действия, удължават се само сроковете за разследване в очакване на експертизата. Такова е положението и при досъдебните производства, чието развитие е поставено в зависимост от заключенията на други видове експертизи, забавящи се значително във времето.

Налагането на санкции на вещите лица не е работещ модел по обясними причини. Същевременно прокурорът носи отговорност за ръководството и надзора върху наблюдаваните от него дела, но няма механизъм за въздействие. Активността му обективно се свежда до напомнителни писма и телефонни разговори. При тази ситуация дори се използва приоритетният подход, при който вещите лица изготвят с предимство експертизите по делата с предстоящо внасяне в съда. Подобно „принудително“, но неизбежно приоритизиране обаче е в противоречие с основните принципи на наказателния процес.

По същия начин затруднения възникват и в съдебната фаза на наказателното производство предвид ангажираността на експертите в множество и различни съдебни райони, водещо до отлагане на съдебните заседания. Въпреки предвидената процесуална възможност за разпит на вещите лица чрез видеоконферентна връзка проблемите все още не са разрешени. Крайно време е обаче тази зависимост на органите на съдебната власт от експертите да бъде преодоляна, което може да стане само с намирането и прилагането на подходящ цялостен подход, с участието на всички заинтересовани и компетентни институции. Ролята на Висшия съдебен съвет в този процес е от изключителна важност.

Не може да има качествено правосъдие без качествени експертизи – компетентни, обективни и своевременни. Това е така, тъй като голяма част от делата се решават преди всичко въз основа на изготвените експертизи.

Тенденциите в развитието на съвременния съдебен процес определят нарастването на значението на съдебната експертиза. В около 80% от случаите в българската съдебна практика съдът формира своето заключение на основата на становищата и експертните оценки на вещи лица. Усложняването на правната система води до нарастване на ролята на експертизата при липса на ефективни форми на регулация и контрол върху нейното качество и независимост. Българският законодател е възприел децентрализираният подход, при който за всеки съдебен район на окръжен съд се съставя списък на специалистите, утвърдени за вещи лица. Тези списъци обаче са примерни, тъй като за вещи лица могат да се назначават и лица, които не са включени в списъците, по силата на чл.396, ал.2 от ЗСВ. Регламентацията на статута на съдебния експерт в ЗСВ, както и

определянето на размера и условията за заплащане на неговата експертиза, оставят редица открити въпроси.

В българското законодателство принципно не са предвидени изисквания за лицензиране на вещите лица, нито към тяхното обучение и сертифициране. Изискванията са само за притежаване на документ /диплома, сертификат, лиценз или друг/, който може да бъде издаден от различни висши училища или учреждения и който удостоверява съответна квалификация или правоспособност на лицата, но не и способностите и качествата им да работят именно като съдебни експерти. Не са предвидени механизми за независима проверка на тяхната квалификация. Няма експертен орган, който да е независим от съдебната и изпълнителна власт и който да осъществява пряк контрол върху работата на съответните специалисти. Не съществува единна професионална организация на експертите, която да е натоварена с осъществяване на единно ръководство и контрол върху дейността им.

Единствено за определена категория от специалистите в областта на съдебните автотехнически експертизи, и от едва с измененията от 2025г. в ЗСВ и в Наредба № Н-1 от 14 февруари 2023г., в сила от 1 ноември 2025г., вече се изисква признаване на правоспособност след успешно положен изпит по реда на Наредбата. Регламентирано е и задължение за поддържане и повишаване на професионалната квалификация на вещите лица, като за вещите лица в областта на съдебните автотехнически експертизи задължението включва ежегодно повишаване на професионалната квалификация за ефективно изпълнение на дейността им при извършване на съдебни експертизи. Въвеждането на тези изисквания следва да се оцени като положителна стъпка, която би могла да бъде използвана в бъдеще като модел и по отношение на специалистите в други области на науката. Положително е и предвиждането на възможност преди изготвянето на предложение за включване в списъците на вещи лица предложителите да обсъждат качествата на кандидатите за вещи лица и да провеждат събеседване с тях.

Анализът на дейността на вещите лица показва, че в списъците трябва да бъдат включени не само лица, които притежават квалификация в дадена област, но и висок морал. Наличието на нравствени качества е трудно за установяване, но това не е причина този въпрос да бъде пренебрегван. Изключително положително е включването в относимия подзаконов нормативен акт Наредба № Н-1/2023г. на Глава пета „Етични правила за поведение на вещото лице“ и обвързването на неспазването на тези правила с отписването на вещото лице от списъка. Липсва обаче

съответен орган, който да преценява спазването на етичните правила, като това е възложено на комисиите от магистрати, които утвърждават съответните списъци. Разчита се на предложения за отписване на специалистите от списъците от страна на административни ръководители на органи на съдебната власт или на ръководители на структури, които са предложили вписването им. Те обаче нямат задължение, а и не винаги имат възможност, да установяват обстоятелства, несъвместими със статута на вещото лице. В тази връзка важна положителна промяна е включването в предметния обхват на Наредба № Н-1/2023г. и на експертите, които са извън списъците, но се използват за нуждите на съдебната власт при необходимост.

Въпросът за възнагражденията на вещите лица има изключително важно значение. От една страна, то трябва да е достатъчно високо, за да стимулира водещите специалисти в различни области да се ангажират с експертна дейност за съдебната власт. От друга страна, справедливият размер на възнаграждението ще играе превантивна роля срещу корупционния натиск. В Наредба № Н-1 от 14 февруари 2023г. е предвидено и правомощие на Висшия съдебен съвет да осъществява контрол за изразходваните средства във връзка с дейността на вещите лица. Съществен пропуск обаче е, че не са развити условията и реда за осъществяване на този контрол, както и последващите действия на ВСС при констатиране на незаконосъобразно разходване на средства.

През последните години са направени редица стъпки за подобряване на законодателството и на дейността на органите на съдебната власт във връзка със съдебните експертизи. Още в Актуализираната стратегия за продължаване на реформата в съдебната система, одобрена от Народното събрание на 21.01.2015г., е заложена специфична цел за експертизите /специфична цел 5. Експертизи/, включваща разработване на цялостен модел на експертизите, изграждане на институционален капацитет, повишаване на изискванията при подбор на експерти, за поддържане и развитие на квалификацията им и периодична професионална атестация. В резултат е създадена и функционира Информационна система „Единен регистър на вещите лица“ към Министерство на правосъдието от 01.01.2021г. Значим успех в тази връзка е приемането на Наредба № Н-1 от 14 февруари 2023г. за вписването, квалификацията и възнагражденията на вещите лица, която на практика представлява усъвършенстван модел на отменената Наредба №2/2015г., както бе посочено и по – горе.

Въпреки изпълнението на тези мерки и приетата Наредба обаче, включително функционирането на единния регистър, голяма част от

проблемите с вещите лица, и на законодателно, и на практическо ниво, остават неразрешени.

Би следвало усилията в бъдеще да се насочат към кодифициране на многобройните нормативни актове, относими към експертизите, в единен закон за дейността на вещите лица в досъдебното и съдебното производство, както и за реда и условията на осъществяването на самата експертиза, който да регламентира статута, дейността, възнагражденията и отговорността на вещите лица; да предвиди контролни механизми върху дейността им и да уреди всички други въпроси относно организацията на експертизата в България; да прецизира нарушенията и да предвиди санкции, включително при нарушаване на етичните правила за поведението на вещите лица.

Би могло, след проучване на уредбата на статута и дейността на експертите в другите държави – членки на ЕС или чрез използване на вече направеното проучване, да се създаде централна организация за методическо ръководство и контрол, която обаче да не е на ведомствено подчинение и да не зависи от изпълнителната власт. На тази организация е възможно да се възложи и предварителното установяване на нивото на компетентност на кандидатите за вещи лица чрез съответното лицензиране или сертифициране или полагане на съвкупност от тестове и изпити /по примера на други европейски държави и по примера на вече въведеното придобиване на правоспособност у нас по отношение на експертите в областта на автотехническите експертизи/ с цел установяване притежават ли необходимата квалификация и професионални умения в областите, в които искат да бъде официално призната дейността им като вещи лица.

Висшият съдебен съвет като върховен орган на съдебната власт следва да продължи ангажиментите си за приемане на цялостна концепция за правния статут и регулацията на съдебната експертиза, в условията на взаимодействие с Министерство на правосъдието, като в резултат се изготви и внесе в Народното събрание от МП пакет от законодателни мерки. Предприетите първоначални стъпки към изготвяне на проект на Закон за вещите лица следва да бъдат развити и надградени. Включването на Националния институт на правосъдието при подготовката на вещите лица като съдебни експерти чрез базисни курсове или периодични курсове като форма на контрол върху професионалните умения и качеството на съдебната експертиза също е значителна стъпка в положителна посока, макар и изрично към настоящия момент това да е предвидено само за вещите лица в областта на съдебните автотехнически експертизи.

Активната позиция и отговорността на Висшия съдебен съвет са от съществено значение за предприемането на решителни стъпки в посока повишаване на качеството на съдебната експертиза и намаляването на корупционния риск в съдебния процес.

Гражданският съвет към ВСС също от години е ангажиран с проблема с вещите лица, като е изготвял предложения за промени в съществуващата нормативна уредба и е участвал активно в процедури, свързани с изготвянето на устройствен закон за дейността на вещите лица в България. Понастоящем Гражданският съвет към ВСС, чиито усилия следва да бъдат подкрепени, след съответно обсъждане е взел решение за изпращане на изготвения от Съюза на вещите лица проект на Закон за вещите лица на Комисията по правни въпроси към Народното събрание, на Комисията по правни въпроси към Висшия съдебен съвет и на министъра на правосъдието, като е заявил желание и готовност да участва в работната група в МП. Тази ангажираност доказва мястото и значението на партньорството и координацията на Висшия съдебен съвет с гражданските организации и сдружения.

По отношение на съдебните преводачи също са налице редица дефинирани проблеми, които налагат сходен подход с този за вещите лица, поради което Висшият съдебен съвет, предвид правомощията му по чл.403, ал.2 от ЗСВ, следва да се ангажира с проучване и предложения за мерки, насочени към подобряване на нормативната регулация на тази дейност и практическата ѝ реализация, отчитайки сложността и спецификите ѝ, правилата на професията и правото на труд на преводачите.

8.Дейност във връзка със законодателния процес. Нормотворческа компетентност.

Висшият съдебен съвет не разполага със законодателна инициатива, но въпреки това има възможност да влияе върху законодателния процес, която следва да се използва активно. Съгласно чл.30, ал.5, т.11 от ЗСВ колегиите предлагат на Пленума на ВСС становища по законопроекти в обхвата на своята компетентност, а Пленумът на ВСС дава становища на Министерския съвет и на Народното събрание по законопроекти, които се отнасят до съдебната власт /чл.30, ал.2, т.13 от ЗСВ/. По такива проекти изискването на становище от ВСС е задължително за законодателния орган. От изключителна важност е активната позиция на членовете на Висшия съдебен съвет по относимите законопроекти. От особено значение

в този смисъл е и участието на представители на Висшия съдебен съвет във всички инициативи и дейности на Министерство на правосъдието, свързани с подготовката на относими промени в нормативни актове и с въпросите на съдебната реформа. Поради това, ако бъда избрана за член на Висшия съдебен съвет, активно ще участвам в обсъждането на законопроектите и във формирането на общото становище по тях, както и ще инициирам подготвяне на предложения от страна на ВСС до министъра на правосъдието за обсъждане на промени в действащите и относими към функциите на съдебните органи нормативни актове.

В областта на наказателното правораздаване от особена важност е да се предприемат промени в Наказателния кодекс и в Наказателно – процесуалния кодекс, предхождани от широка дискусия. Напоследък се обсъжда формализмът в наказателния процес, но след първоначалните стъпки за преодоляването му през 2017г. значими действия в тази насока не са предприети. Извършените сравнително – правни анализи сочат за прекалени изисквания към действията и актовете на органите на досъдебното производство, което заедно с високия доказателствен стандарт за прокуратурата на практика препятства достигането на част от делата до съда. В съдебното производство също е налице необходимост от облекчаване на определени процедури. Инициативите на прокуратурата не срещат разбиране в правната общност, като се приема, че те са израз на стремежът ѝ да оправдае неуспехите и да улесни работата си за сметка на правата на обвиняемите и подсъдимите.

Тези разбирания обаче са субективни и не отговарят на фактите от действителността. Запазването на формализма е причина досъдебното производство да няма само подготвителен характер, в противоречие с принципа по чл.7 от НПК, а времето между престъплението и налагането на наказанието на извършителя да остава все така отдалечено. Именно поради това чувството за несправедливост се засилва, а както знаем „отложеното право е отказано право“². Очевидно е, че наказателният процес се нуждае от промени, за да отговори на изискванията на ЕКПЧ и утвърдените европейски стандарти.

От дълги години се предприемат инициативи и се обсъжда необходимостта от съществени промени и в действащия Наказателен кодекс или от приемането на изцяло нов Наказателен кодекс, отново без резултат. Още през месец май 2020г. Министерският съвет прие Концепция за наказателна политика за периода 2020 – 2025г., изготвена в изпълнение на Актуализираната стратегия за продължаване на реформата в

² Цитат на Мартин Лутър Кинг

съдебната система. През изминалите пет години не са предприети действия от отговорните институции за реализирането на тази концепция, което потвърждава виждането, че от подобни стратегически документи няма полза, ако остават само добри пожелания. Пасивността е признак за липса на воля и стремеж към модернизирание на наказателното законодателство, което е основният инструмент на държавата за провеждане на ефективна наказателна политика. Крайно време е притежаващите законодателна инициатива органи в условията на взаимодействие с органите на съдебната власт, включително с Висшия съдебен съвет, да предприемат конкретни действия за съответни промени в Наказателния кодекс.

Извън правомощията по чл.30, ал.2, т.13 от ЗСВ на ВСС, в изпълнение на конституционните му функции по чл.130, ал.6 от КРБ със закон /чл.30, ал.2, т.17 от ЗСВ/ е възложена подзаконова нормотворческа компетентност. В тази връзка би било полезно новият състав на ВСС да направи анализ на приетите от ВСС подзаконовни нормативни актове и да предприеме мерки за актуализирането им, включително чрез отмяна или изменения в действащите нормативни актове.

9.Обучения

Обучението на магистратите и съдебните служители е от съществена важност за ефективното изпълнение на служебните им задължения. Нещо повече, съгласно т.7.2. от Кодекса за етично поведение на българските прокурори и следователи, респективно съгласно т.7.3. от Кодекса за етично поведение на българските съдии, те трябва да се стремят към повишаване на професионалната си квалификация и подготовка и трябва да предприемат необходимите мерки за поддържане и повишаване на своите познания, умения и лични качества за правилното изпълнение на правомощията си. Аналогично в Етичния кодекс на съдебните служители е предвидено задължение за поддържане и повишаване на професионалните знания и умения /чл.10 от ЕКСС/. Въпросите, свързани с професионалната квалификация на магистратите, представляват съществена част от предмета на дейност на Висшия съдебен съвет. Освен членовете по право, в състава на Управителния съвет на Националния институт на правосъдието се включват и двама от изборните членове на ВСС /по един от колегия/, като по този начин ВСС участва пряко в управлението му. Пленумът на ВСС приема правилник за организацията на дейността на Националния институт на правосъдието и неговата администрация, както и

определя броя и структурата на администрацията на НИП, осигурява по бюджета на НИП средствата, необходими за провеждане на всички предвидени в закона обучения. ВСС съгласува учебните програми на НИП.

Предвид това ВСС чрез своите представители в Управителния съвет на НИП следва да участва активно във вземането на решения за дейността на института, за да гарантира качествено и отговарящо на нуждите професионално обучение на различните нива в съдебната система и в различните периоди от развитието на магистрата. Обученията следва да са изцяло с практическа насоченост и да се осъществяват чрез съвременни методи. От особена важност е изборът на постоянните преподаватели на кандидатите за младши съдии, младши прокурори и младши следователи, защото опитът показва, че освен за професионалната подготовка, постоянните преподаватели носят отговорността и за формирането на възгледите на кандидатите за младши магистрати за облика на системата и за начина на работа в нея.

10. Управление на имуществото.

След последното преминаване на управлението на имуществото на съдебната власт от Министерството на правосъдието към Висшия съдебен съвет с промените през 2016г. /ДВ, бр.28 от 2016г./ отговорността е изцяло на Пленума на ВСС. Средствата за строителство и основен ремонт на недвижимите имоти, произтичащите от собствеността разходи, както и средствата за придобиване, стопанисване и управление на движимите вещи, се осигуряват по бюджета на съдебната власт. Моделът на организиране на управлението на имуществото на съдебната власт от ВСС безспорно е най – подходящият, като е част от гаранциите за независимостта на съдебната власт. Предназначението на недвижимите имоти, предоставени за нуждите на съдебната власт, не може да се променя без съгласието на органите на съдебната власт. Пленумът на ВСС е този, който разпределя ползването на недвижимите имоти, предоставени на съдебната власт, между отделните нейни органи и може да възлага стопанисването им на административните ръководители. Управлението на недвижимите имоти на съдебната власт е от съществено значение за осигуряване на необходимия и в подходящо състояние сграден фонд, за да могат магистратите и съдебните служители да осъществяват функциите си в нормална среда и при безопасни и здравословни условия на труд.

Осигуряването на необходимите средства за поддръжка на учебните и почивни бази на съдебната власт, и тяхното ефективно управление, също е много важно с оглед гарантиране на подходящи условия за социален отдих на магистратите и техните семейства, както и за организиране на служебни мероприятия в неактивния курортен сезон. Активната дейност на ВСС в тази насока е необходимо да продължи.

Като много добра практика следва да се отчете въвеждането на Регистър на предложения/искания за инвестиции в основни и текущи ремонти от органите на съдебната власт. Същият е започнал да се води по години от 2016г., но след 2018г. въвеждането на информация е преустановено, поради което би следвало да се актуализира и да се възобнови воденето му от съответната комисия на ВСС. Тази практика може да се надгради като се създаде и Регистър на всички съдебни сгради или Дигитална карта на съдебните сгради на територията на страната, в която да се съдържа информацията от досиетата на недвижимите имоти, ползвани за нуждите на съдебната власт, и актуалното състояние на всеки имот, степенувано по категории, в зависимост от необходимостта от ремонти, разширяване в същата сграда, друга сграда или нова сграда, включително направените проучвания за подходящи сгради или имоти в същото населено място.

Недостигът на съдебни сгради и помещения за нуждите на органите на съдебната власт е един от основните проблеми на системата, който въпреки постоянните усилия на ВСС не може да намери адекватно и окончателно разрешение за голяма част от структурите. Този проблем неминуемо се отразява негативно върху ежедневната дейност на магистратите и съдебните служители по места.

Поради честите структурни промени през годините в голяма част от прокуратурите, включително и на територията на град София, прокурорите работят в различни сгради, което създава редица ежедневни затруднения. Това налага постоянно движение на кадри и пренасяне на материали, както и необходимост от транспорт. В редица прокуратури прокурорите работят по двама, а в някои и по повече в един кабинет, което сериозно затруднява работния процес предвид спецификата му, особено в първоинстанционните прокуратури. Налице са подобни проблеми и в редица съдилища, които ползват сгради съвместно с прокуратурата, или са ситуирани в административни сгради, в които се съвместяват и други дейности.

Предвид това усилията на Висшия съдебен съвет следва да се насочат към увеличаване и подобряване на състоянието на сградния фонд, както и осигуряване на необходимите средства за ремонт и поддръжка, а по възможност в големите областни центрове и към предоставяне на подходящи имоти за нуждите на съдебната власт с цел изграждане на нови и модерни съдебни палати.

10.Електронно правосъдие

Електронното правосъдие като комплекс от мерки е един от най – важните елементи на съдебната реформа. То има за цел да даде възможност на гражданите и юридическите лица да упражняват процесуални права в електронна форма, на органите на съдебната власт да извършват удостоверителни изявления в електронна форма, различните органи на съдебната власт да обменят електронни документи помежду си, както и с административните органи и организацияте, предоставящи обществени услуги. Въвеждането на електронното правосъдие е в изпълнение на ангажиментите на Република България като член на Европейския съюз и е израз на прозрачността на съдебната система при упражняване на функциите ѝ, като същевременно води и до икономии за държавата и гражданите.

Изграждането и поддържането на Единния портал за електронно правосъдие е сериозна стъпка към дигитализацията на правосъдието. Високо се оценява постигнатият напредък от съдилищата, и особено от административните съдилища и ВАС, още повече и след 1 юли 2026г. В Прокуратурата на Република България, макар и с по – бавни темпове предвид спецификата на работата, вече се наблюдава съществен напредък. Създадена е организация на дейностите по регистрация, обмен и обработка на входящи, вътрешни и изходящи електронни документи в ПРБ и между структурите ѝ чрез използване функционалностите на УИС-3, както и извършването на процесуални действия чрез електронна поща или чрез системи за сигурно електронно връчване, съответно извършването на удостоверителни изявления чрез Портала за електронни услуги на ПРБ. В тази връзка със Заповед №РД-02-34/29.07.2026г. на изпълняващия функциите на главен прокурор са утвърдени Правила за електронния документооборот и предоставяне на електронни услуги от ПРБ, като са направени и съответните изменения и допълнения в Правилата за деловодната дейност и документооборота в ПРБ. Осигурени са

възможности за изпращане на електронни документи чрез Единния портал за електронно правосъдие на РБ и чрез системата за Сигурно електронно връчване, включително за изпращане на призовки, съобщения или уведомления по електронна поща, както и за извършване на удостоверителни изявления и процесуални действия в електронна форма. Предвид това е от съществена важност усилията на следващия състав на Прокурорската колегия на ВСС да продължат да са насочени към развитието на създадените условия за напредък в областта на електронното правосъдие, включително чрез участие в съответни проекти.

Едновременно с развитието на използваните информационни системи в съдебната власт нарастват и потенциалните възможности за кибератаки. Неслучайно в Закона за киберсигурност са въведени изисквания към органите на съдебната власт, като с изменението в ЗСВ с ДВ, бр.17/2026г., е предвидено ново правомощие на Пленума на ВСС в чл.30, ал.2, т.24 от ЗСВ – да изпълнява функциите на национален компетентен орган по киберсигурност за органите на съдебната власт. Изпълнението на тези изисквания налага редица действия за развитието на киберсигурността в съдебната система от страна на ВСС, включително създаването на екипи или звена със специален статут в органите на съдебната власт за реакции при киберинциденти. Предвид това предизвикателство за ВСС и органите на съдебната власт ще бъде наемането на служители със съответен профил, познания и опит, както и финансовото обезпечаване на възнагражденията им.

От друга страна, в резултат на развитието на информационните технологии изкуственият интелект вече е част от живота на всеки човек както в личен, така и в професионален план. Имайки предвид спецификата на работата и чувствителността на информацията в съдебната система, изкуственият интелект следва да бъде използван изключително внимателно. Ползите от изкуствения интелект, според специалистите в тази област, са правопрпорционални на заплахите, породени от същия. Използването му за служебни нужди ще улесни и ускори работата на всички магистрати и съдебни служители, но едва след внедряването на затворен изкуствен интелект, който да бъде само и единствено за нуждите на съдебната власт, без външен достъп и без информацията да излиза извън информационните системи на съдебната система. Само при такава хипотеза би било безопасно използването на пълния потенциал на изкуствения интелект. В тази връзка новият състав на ВСС също ще бъде изправен пред редица предизвикателства и ще трябва да положи съответните усилия за преодоляването им.

11. Взаимодействие

Важно условие за повишаване на доверието към дейността на Висшия съдебен съвет и на прозрачността на управлението на съдебната система е диалогът с гражданското общество. Създаденият граждански съвет към ВСС и неговата активност е пример за изграден устойчив механизъм за консултиране и взаимодействие със структурите на гражданското общество, ангажирани с реформата в съдебната система при разработване на политики и оценката на тяхното въздействие.

Видно от протоколите на заседанията на Гражданския съвет, професионалните и неправителствени организации, членуващи в него, дават задълбочени становища по законопроекти, участват активно при обсъждането им в парламента, проучват и анализират съществуващите проблеми в съдебната система и аргументирано сезират компетентните институции, включително европейските такива. Този подход, в съчетание с утвърдената медийна политика и иновативните практики на ВСС /провежданите дни на отворените врати, образователната програма и стажантските програми за студенти – юристи/, издига авторитета му като гарант за откритост и прозрачност в управлението на съдебната власт и следва да продължи.

От съществено значение за ефективността на ВСС е и конструктивният диалог с магистратите. Той се осъществява посредством създадения през 2019г. Съвет за партньорство, статутът и дейността на който са регламентирани в Наредба №8 от 08.11.2018г. за организацията и дейността на Съвета за партньорство към ВСС и в състава на който са включени не само представители на професионалните организации на съдиите, прокурорите и следователите, но и представители на магистратите, нечленуващи в професионалните организации. Функциите на този съвет се изразяват в участие в обсъждането на въпроси, свързани с професионалните интереси на магистратите, изразяване на становища в съгласувателни процедури и подпомагане на ВСС чрез препоръки и предложения за дейността му, като по този начин способства за укрепване на диалога, доверието и взаимопомощта между ВСС и магистратите.

Въпреки осигуреният модел за поддържане на този диалог, считам, че следва да се насърчава и директното общуване на членовете на ВСС със съдиите, прокурорите и следователите. Избраните от съответните квоти членове не бива да прекъсват връзката си с колегите, защото те са непосредственият коректив за дейността на ВСС. Моето разбиране е, че не

бива да се допуска отдалечаване от естествената среда и да се възприема чиновническият подход на изискване и отдалечено обсъждане на информация от органите на съдебната власт. Неопосреденото общуване с магистратите, без намеса в осъществяването на дейността им, за целите на ефективността на ВСС, би могло да бъде само от полза за своевременното дефиниране на текущи потребности и проблеми, за обратна връзка за резултатите от упражнените правомощия и за коригиране на допуснати пропуски и грешки. Целта е постижима чрез работни срещи по райони за изслушване на текущи проблеми от компетентността на Висшия съдебен съвет, като се дава възможност и за пряко поставяне на въпроси. Създаването на служебни имейли с такава цел също би било от полза, за да може всеки колега във всеки момент да сигнализира за даден проблем, да поставя въпроси, да изразява мнение и други. Неформалното общуване по служебни въпроси чрез съвременните възможности за комуникация също би било добър вариант и би стеснило напълно дистанцията.

В случай, че бъде избрана за член на ВСС бих популяризирала това свое виждане и бих продължила да поддържам професионалните си контакти с колеги от цялата страна, да се информирам за потребностите и проблемите им и да съдействам за бързото им и успешно разрешаване от висшия административен орган. Независимо от колективния характер на ВСС, проявата на подобен гъвкав подход би могла да доведе до по – навременни и значими резултати от дейността му. Липсата на обратна връзка в продължение на години неизменно води до неразбиране и откъсване от реалните проблеми.

На последно място, но не и по – важност, следва да се спра на взаимодействието на Висшия съдебен съвет с международните организации. От съществено значение е да продължи активното сътрудничеството в рамките на дейността на Международната асоциация с идеална цел „Европейска мрежа на съдебните съвети“, чиято основна цел е постигане на независима съдебна власт, която да формира базата на демокрацията в Европа и да бъде предпоставка за поддържане и засилване на взаимното доверие между съдебните власти на различните държави членки за подпомагане на безпроблемното трансгранично сътрудничество в общото пространство на правосъдието въз основа на принципа на взаимното признаване по силата на чл.81-82 на Договора за функционирането на Европейския съюз. Висшият съдебен съвет на Република България следва да допринася за популяризиране на съдебните съвети като пазители на независимостта на съдебната власт.

Определящо е и взаимодействието с европейските институции във връзка с ежегодната информация по линия на Европейския механизъм за върховенството на закона, който замени Механизма за сътрудничество и проверка. Този механизъм има за цел да проследява състоянието и развитието на върховенството на правото във всяка една от държавите – членки на Европейския съюз, като един от основните му стълбове е правосъдната система в тези страни. Периодичното предоставяне на информация и последващото обсъждане на съдържанието на доклада за съответната година е от съществено значение, особено в контекста на констатираната липса на напредък в редица сфери от дейността на съдебната система, ВСС и ИВСС.

Конституцията на Република България и устройственият Закон за съдебната власт са създали необходимите предпоставки за изпълнение на правомощията на Висшия съдебен съвет в условията на правова държава. Реалното им осъществяване обаче зависи от индивидуалната мотивация и усилията на всеки един от членовете на Висшия съдебен съвет, а общият резултат – от степента на обединяване на възгледите и единството на действията им. Именно защото Висшият съдебен съвет е колективен орган, определящи са способностите, качествата и приносът на всеки един от членовете му. В случай, че получа възможността да участвам в дейността на този орган, ще положа необходимите усилия, за да допринеса за развитието на българската съдебна система като гарант за законност и справедливост.

В заключение, бих искала настоящата концепция да се приеме не само като израз на виждането ми за дейността на Висшия съдебен съвет, а и като отправна точка за откровена дискусия за достиженията, които следва да запазим и доразвием в бъдеще, но и за онези явления, от които следва да се освободим, за да продължим напред.

ПОДПИС:

/Красимира Филипова/

01.09.2026г.

гр.София

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

СОФИЙСКИ
УНИВЕРСИТЕТ

„СВ. КЛИМЕНТ
ОХРИДСКИ“

ФАКУЛТЕТ *Юридически*

ДИПЛОМА

Серия А - 97 СУ

(подпис на притежателя)

ЗА ВИСШЕ ОБРАЗОВАНИЕ
НА ОБРАЗОВАТЕЛНО КВАЛИФИКАЦИОННА СТЕПЕН

МАГИСТЪР

по специалност

Право

и професионална квалификация

Юрист

Кристиян Алексиев Филипов
(име, презиме и фамилия)

ЕГН , роден на г.

в гр. (с) област *Софийска*

гражданин на държава *Република*

Завършил през 1998 г. *пета* - годишен курс на обучение

по специалност

Право

специализация (и) *Трудовоздавателна*

със среден успех *отличен 5,75*

Положени държавни изпити със среден успех *отличен 5,65*

Защитена дипломна работа с успех

Протокол на Държавната изпитна комисия № *001* / *12.1998* г.

Завършена втора специалност

със среден успех

Положени държавни изпити с успех

Защитена дипломна работа с успех

Протокол на Държавната изпитна комисия № / 199... г.

ДЕКАН:

София

1998 г.

Серия А-97 СУ Пер. № М

ДИПЛОМНА РАБОТА

Име:
..... x x

ОЦЕНКА ОТ ЗАЩИТА НА
ДИПЛОМНАТА РАБОТА: x x

ДЪРЖАВНИ ИЗПИТИ

Име по x x

Оценки по
гражданскоправни науки мн. добър 5.00
казово-процесуални науки отличен 6.00
общественоправни науки отличен 6.00
педагогическа практика: x x

СРЕДЕН РЕЗУЛТАТ
ДИПЛОМНА РАБОТА: ОТЛИЧЕН 5.67
Протокол на държавната изпитна комисия № 001 XII 1998 г.

ПОДПИСАНО ОТ: РЕКТОР:

Оценките са по шестобална система, при която най-високата е отличен 6, а най-ниската положителна „среден 3“.

ФАКУЛТЕТ: ЮРИЧЕСКИ

Професионална квалификация: ЮРИСТ

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
СОФИЙСКИ УНИВЕРСИТЕТ
„СВ. КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ“

ПРИЛОЖЕНИЕ КЪМ ДИПЛОМА ЗА ВИСШЕ ОБРАЗОВАНИЕ НА ОБРАЗОВАТЕЛНО-КВАЛИФИКАЦИОННА СТЕПЕН

МАГИСТЪР

(бакалавър, магистър)

КРАСИМИРА АЛЕКСИЕВА ФИЛИПОВА

(име, презиме, фамилия)

ЕГН роден в гр. (с)

област държава Република България

записан 1993 г. завършил 1998 г.

Специалност ПРАВО

..... фак. № ..

Специализация/и/ ПРАВОРАЗДАВАНЕ

Продължителност на обучението по план пет уч. год.

Приложението е невалидно без диплома сер. А-97 СУ №1

Хорариум и оценки от изучаваните по учебен план дисциплини, представени курсови работи и проведени практики:

УЧЕБНИ ДИСЦИПЛИНИ, КУРСОВИ РАБОТИ И ПРАКТИКИ	ХОРАРИУМ		ОЦЕНКИ (с думи и цифри)
	лекции	практики	
1	2	3	4
Административно право и административен процес	90	60	отличен 6
Вещно право	45	30	отличен 6
Гражданско право (обща част)	60	60	мн. добър 5
Гражданско процесуално право	90	90	мн. добър 5
История на българската държава и право	60	30	мн. добър 5
Конституционно право	75	60	отличен 6
Криминалистика	45	45	отличен 6
Международно публично право	60	30	отличен 6
Международно частно право	60	45	мн. добър 5
Наказателно право	90	90	отличен 6
Наказателно процесуално право	75	60	отличен 6
Облигационно право	90	75	отличен 6
Обща икономическа теория	60	30	отличен 6
Обща теория на правото	90	60	отличен 6
Осигурително право	45	30	отличен 6
Римско право	60	30	мн. добър 5
Семейно и наследствено право	60	45	отличен 6
Трудово право	75	60	отличен 6
Търговско право	75	60	отличен 6
Финансово право	60	45	отличен 6
Данъчно право	45	30	мн. добър 5
Право на европейския съюз	45		мн. добър 5

1	2	3	4
СПЕЦИАЛИЗАЦИЯ/И: ПРАВОРАЗДАВАНЕ			
Защита на правата на човека	30	-	отличен 6
Изпълнение на наказаните	30	-	отличен 6
Организация на правосъдните институции	30	-	отличен 6
Обща теория на държавата	45	-	отличен 6
Пазарно право	30	-	отличен 6
Правна психология	30	-	отличен 6
Политически и правни учения	45	-	отличен 6
Право на интелектуалната собственост	30	-	мн. добър 5
Бъдещи експертизи	45	-	отличен 6
Философия на правото	22	-	отличен 6

1	2	3	4
СРЕДЕН УСПЕХ ОТ КУРСА НА ОБУЧЕНИЕ:			ОТЛИЧЕН 5.75
ВТОРА СПЕЦИАЛНОСТ: x x			
СРЕДЕН УСПЕХ ОТ КУРСА НА ОБУЧЕНИЕ: x x			
ДЪРЖАВНИ ИЗПИТИ/ДИПЛОМНА РАБОТА: x x			
УСПЕХ:			

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Удостоверение
за правоспособност

№

КРАСИМИРА АЛЕКСИЕВА ФИЛИПОВА
на

роден (а) на г. в гр. (с)

..... **ЕГН**

издържал (а) държавния практико-теоретичен

изпит по чл. 165, ал. 2 от Закона за съдебната

власт, съгласно протокол от ... **10.03.2000** г.

на комисията за провеждането на изпита.

София, ... **24.03.** ... **20** ... **00**

(**МИНИСТЪР**)

КАДРОВА СПРАВКА

към 21.08.2026 г.

1. Лични данни за лицето /име, презиме, фамилия/	КРАСИМИРА АЛЕКСИЕВА ФИЛИПОВА
Адрес - постоянен и настоящ	
ЕГН	
Телефон, e-mail	
2. Образование, висше учебно заведение, квалификационна степен:	Висше-юридическо, СУ „Св. Климент Охридски“, магистър
/№ на диплом за завършено висше юридическо образование/	№ 1999 г.
/№ на удостоверение за придобита юридическа правоспособност/	№ 24.03.2000 г.
3. Орган на съдебната власт, в който работи магистратът понастоящем	Върховна касационна прокуратура
4. Длъжност/вкл. адм. длъжност по чл. 172 от ЗСВ/	Прокурор
5. Юридически стаж в / и извън органите на съдебната власт:	27 години, 06 месеца и 13 дни
А. В органите на съдебната власт: Орган на съдебната власт - длъжност	11.06.2001 г. - 11.06.2003 г. - младши прокурор в РП - Ботевград; 11.06.2003 г. - 01.08.2003 г. - прокурор в РП - Ботевград; 01.08.2003 г. - 28.07.2006 г. - прокурор в РП - Костинброд; 28.07.2006 г. - 10.03.2010 г. - зам. - районен прокурор на РП - Костинброд; 10.03.2010 г. - 15.07.2010 г. - и. ф. административен ръководител на РП - Костинброд; 15.07.2010 г. - 02.01.2014 г. - зам. - окръжен прокурор на ОП - София; 02.01.2014 г. - 06.01.2016 г. - зам. - апелативен прокурор на АП - София; 27.01.2017 г. - 01.11.2019 г. - зам. - апелативен прокурор на АП - София; 01.11.2019 г. - 30.01.2020 г. - прокурор във Върховна касационна прокуратура; 30.01.2020 г. - 19.06.2023 г. - заместник на главния прокурор при Върховна касационна прокуратура;

<u>Б. Извън органите на съдебната власт</u> Институция - длъжност	19.06.2023 г. – до настоящия момент – прокурор във Върховна касационна прокуратура от 08.02.1999 г. до 08.02.2000 г. – съдебен кандидат в ОС-София; от 08.02.2000 г. до 11.06.2001 г. – младши експерт в Областна администрация на Софийска област – гр. София; от 06.01.2016 г. до 27.01.2017 г. – заместник-министър на правосъдието
6. Статут на несменяемост /Решение на ВСС, протокол, дата/.	Решение на ВСС по Протокол № 28 от 15.06.2006 г.
7. Повишаване на място в ранг – последен придобит ранг, Решение на ВСС. /ранговете се изписват с думи/	„Прокурор във ВКП и ВАП“, Решение на Прокурорската колегия на ВСС по Протокол № 7/07.03.2018 г.
8. Извършени до момента атестирания на магистрата /протокол на ВСС и оценка от атестацията/.	Решение на ВСС по Протокол № 46/16.10.2014 г. – комплексна оценка „Много добра“.
9. Допълнителни квалификации и специализации.	18-20.03.2008 г. Съдебно сътрудничество по наказателни дела. Европейска заповед за арест, Национален институт на правосъдието, НИП, участник; 14-15.10.2010 г. – Наказателни производства срещу икономически престъпления пране на пари и фалшифициране на пари, Германска фондация за международно правно сътрудничество, Прокуратура на Република България, гр.София, Съдебна палата, участник; 08-09.12.2011 г. – Финансови и счетоводни познания при разследване на стопански престъпления. Състави на финансовите престъпления /ч.І и ч.ІІ/, Национален институт на правосъдието, гр.София, участник; 09-10.05.2012 г. – Доказателства и доказателствени средства в наказателния процес, Национален институт на правосъдието, НИП гр.София, участник; 28.05.-01.06.2012 г. - Обучение по юридически правен френски език, Съдебна школа към Генералния съвет на съдебната власт на Кралство Испания чрез НИП Европейска мрежа за съдебно обучение ЕМСО, Съдебна школа в гр.Мурсия, Кралство Испания, участник; 15-16.10.2012 г. – Борба с корупцията и организираната престъпност, преценка на доказателствата и защита на свидетели, Германска фондация за международно правно сътрудничество, Национален институт на правосъдието, НИП, гр.София, участник; 04-18.11.2012 г. – Обучение в Европейската мрежа за съдебно обучение, Европейска мрежа за съдебно обучение ЕМСО,

гр.Тур, Франция, участник;

01.03.-30.10.2013 г. – Виртуален курс „Сътрудничество в Европа в областта на наказателното право“, Висшия съдебен съвет на Испания, Държавни агенции, ведомства, комисии, институти и др., дистанционно обучение, участник;

13-16.05.2013 г. – Обучение на обучители в рамките на проект: „Комплексна и устойчива програма за обучение на магистратите в контекста на пълноправното членство в Европейския съюз“, с подкрепата на ОПАК, съфинансиран от ЕС чрез Европейския социален фонд, Национален институт на правосъдието, гр.Банкя, хотел „Банкя палас“, участник;

17-19.06.2013 г. – Обучение на тема: „Корупция в политическото управление“ по дейност 6 „Провеждане на обученията стажове на магистрати и съд.служители“ по проект „Компетентна съдебна система и повишаване капацитета и ефективността в правораздаването чрез обучение“, Генерален съвет на съдебната власт на Кралство Испания с финансовата подкрепа на ОПАК, съфинансирано от ЕС чрез ЕСФ Неправителствени организации, гр.Мадрид, Кралство Испания, участник;

26-28.06.2013 г. – Семинар на тема: „Митнически престъпления. Управление на външните граници на Европейския съюз. Функции на FRONTEX“, с финансовата подкрепа на ОПАК, съфинансиран от ЕС чрез Европейския социален фонд Национален институт на правосъдието, гр.София, участник;

08-10.10.2013 г. – Обучение на тема: „Защита на еврото от фалшифициране“, ОЛАФ - Европейска служба за борба с измамите - Европейска комисия по програма „Pericles“ за страните от Югоизточна Европа, Неправителствени организации, гр.София, участник;

23-25.10.2013 г. – Семинар на тема: „Задружна престъпна дейност - материалноправни и процесуални въпроси. Борба с организираната престъпност в Европейския съюз – тенденции и правни инструменти“, по проект „Комплексна и устойчива програма за обучение на магистратите в контекста на пълноправното членство в ЕС“ и с финансовата подкрепа на „ОПАК“ съфинансирана от ЕС чрез ЕСФ Национален институт на правосъдието, СПА Хотел „Белчин Гардън“ - курортно селище Белчин Баня, участник;

01-31.03.2014 г. – Специализиран курс „Инструменти за борба с международния трафик на наркотици“, Университета – Палермо, Италия, Държавни агенции, ведомства, комисии, институти и др., дистанционно обучение, участник;

04-15.04.2014 г. – Обучение на магистрати и съдебни служители по приложение на ЗСРС, ЗЗКИ и ЗЕС, Национален институт на правосъдието, дистанционно обучение, участник;

29 - 30.04.2014 г. – Подкуп. Търговия с влияние, Неправителствени организации, София, НИП, лектор;

20-21.05.2014 г. – Обучение на обучители ниво напреднали, Национален институт на правосъдието, София, НИП, лектор;

20-23.06.2014 г. – Престъпления против данъчната система. Специфика на доказване особености на съдебно-счетоводните експертизи, Национален институт на правосъдието, дистанционно обучение, участник;

19-20.06.2014 г. – Отнемане на незаконно придобито имущество, Национален институт на правосъдието, София, НИП, участник;

14-16.07.2014 г. – Практика на Европейския съд по правата на човека по чл. 3 и чл. 8 от Конвенцията относно условията и режима на изтърпяване на наказанието лишаване от свобода, Норвежкия финансов механизъм, Национален институт на правосъдието, София хотел „Анел“, лектор;

22-24.02.2017 г. – Трафик на хора, Българо-швейцарски проект на ПРБ, Прокуратура на Република България, Боровец, лектор;

20-21.04.2017 г. – Корупционни престъпления против стопанството, Прокуратура на Република България, София, лектор;

18-19.05.2017 г. – Корупционни престъпления против стопанството, Прокуратура на Република България, УБ на ПРБ Цигов чарк;

19-20.05.2017 г. – Подкуп, Прокуратура на Република България, УБ на ПРБ „Цигов чарк“, лектор;

29-30.05.2017 г. – Корупционни престъпления против стопанството, Прокуратура на Република България, УБ на ПРБ, Цигов чарк, лектор;

30- 31.05.2017 г. – Подкуп, Прокуратура на Република България, УБ на ПРБ „Цигов чарк“, лектор;

13-16.06.2017 г. – Среща по проект на ПРБ „Повишаване интегритета и мотивацията на прокурорите. Наказателното преследване в контекста на новите предизвикателства, свързани с организираната престъпност“, Прокуратура на Република България, Берн, Швейцария, участник;

18-19.09.2017 г. – Корупционни престъпления против правосъдието, Прокуратура на Република България, София, лектор;

19- 20.09.2017 г. – Общи престъпления по служба, Прокуратура на Република България, София, лектор;

	28-29.09.2017 г. – Корупционни престъпления против правосъдието, Прокуратура на Република България, ПД на ПРБ „Изгрев“ - гр. Бяла, лектор; 29-30.09.2017 г. – Общи престъпления по служба, Прокуратура на Република България, ПД на ПРБ „Изгрев“ - гр. Бяла, лектор; 22.02.2018 г. – Актуални проблеми по приложението на НПК във връзка с измененията и допълненията, приети със ЗИДНПК, ДВ, бр. 63, в сила от 05.11.2017 г., Национален институт на правосъдието, София, НИП, лектор.
10. Поощрения/награди – номер на заповед на административния ръководител и/или номера на протоколи на ВСС.	Заповед № РД-08-827/19.09.2017 г. на главния прокурор – отличие „Служебна благодарност“ и предметна награда „Награден нож“; Заповед № РД-08-1535/03.12.2019 г. на главния прокурор – предметна награда „Награден нож“; Заповед № РД-08-925/01.04.2021 г. на главния прокурор – плакет на ПРБ; Заповед № РД-08-1626/14.12.2022 г. на главния прокурор – отличие – плакет „За заслуга“;
11. Наказания – номер на заповед на административния ръководител и/или номера на протоколи на ВСС	-

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР:

ИВАНКА КОНАКЧИЙСКА

ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

АДМИНИСТРАЦИЯ НА ГЛАВЕН ПРОКУРОР

Изх. № 2236/Кр. 21.08.2026 г.

гр. София

РРБ 202635293885

СЛУЖЕБНА БЕЛЕЖКА

Настоящата се издава на **КРАСИМИРА АЛЕКСИЕВА ФИЛИПОВА, ЕГН** – прокурор във Върховна касационна прокуратура, назначена с акт за заемане на длъжност № 01223/2001 г., в уверение на това, че към 21.08.2026 г. има юридически стаж **27 години, 06 месеца и 13 дни**.

Настоящата служебна бележка да послужи пред Висш съдебен съвет.

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР:

ИВАНКА КОНАКЪНСКА

ДЕКЛАРАЦИЯ

по чл. 18, ал.1 от Закона за съдебната власт

Долуподписаната Красимира Алексиева Филипова, в качеството си на кандидат за избран член на ВСС

ДЕКЛАРИРАМ, ЧЕ:

1. не съм народен представител, кмет или общински съветник;
2. не заемам длъжност в други държавни или общински органи;
3. не упражнявам търговска дейност, не съм съдружник, управител и не участвам в надзорни, управителни съвети или съвети на директорите или в контролни органи на търговски дружества, кооперации или юридически лица с нестопанска цел, които осъществяват стопанска дейност, с изключение на тези на професионалните сдружения на съдии, прокурори и следователи;
4. не получавам възнаграждение за извършване на дейност по договор или по друго правоотношение с държавна или обществена организация, търговско дружество, кооперация, юридическо лице с нестопанска цел, физическо лице или едноличен търговец, с изключение на научна и преподавателска дейност или за упражняване на авторски права, както и за участие в международни проекти и проекти, финансирани от Европейския съюз;
5. не упражнявам свободна професия или друга платена професионална дейност;
6. не членувам в политически партии или коалиции, в организации с политически цели, не извършвам политическа дейност, не членувам в организации и не извършвам дейности, които засягат независимостта ми;
6. не съм член на синдикална организация извън системата на съдебната власт.
8. не съм осъждан за извършено престъпление, независимо от реабилитацията, както и не съм освобождаван от наказателна отговорност за умишлено престъпление;
9. не съм съпруг, роднина по права линия, по съребрена линия до четвърта степен или по сватовство - до трета степен включително или във фактическо съпружеско съжителство с друг член на Висшия съдебен съвет, с административен ръководител на орган на съдебната власт, назначен от съответната колегия, на която е член, или с министъра на правосъдието;
10. не съм дисциплинарно освободен от длъжност избран член на Висшия съдебен съвет;
11. не съм лице, спрямо което е установен конфликт на интереси с влязло в сила решение по-малко от една година преди избора;
11. не съм лице, спрямо което е установен конфликт на интереси с влязло в сила решение по-малко от една година преди избора;
12. не съм лице, което през периода на предходния мандат на избраните членове на Висшия съдебен съвет е било председател на Върховния касационен съд, председател на Върховния административен съд или главен прокурор;

13. не съм лице, което през последните две години е изпълнявало функциите на председател на Върховния административен съд, председател на Върховния касационен съд или на главен прокурор за 6 или повече месеца, без значение дали е имало прекъсване в изпълнението на функциите.

Известна ми е наказателната отговорност, която нося за деклариране на неверни данни по чл. 313 от Наказателния кодекс.

Декларатор:

Красимира Филипова

01.09.2026 г.
гр. София

ОБРАЗЕЦЪТ НА ДЕКЛАРАЦИЯ Е УТВЪРДЕН ОТ

МИНИСТЪРА НА ПРАВОСЪДИЕТО СЪС ЗАПОВЕД № ЛС-04-394/21.07.2026 г.

ДЕКЛАРАЦИЯ

ЗА ИМОТНОТО СЪСТОЯНИЕ, ПРОИЗХОДА НА СРЕДСТВАТА ЗА ПРИДОБИВАНЕ НА ИМУЩЕСТВОТО И ЗА НАЛИЧИЕТО НА ЧАСТЕН ИНТЕРЕС

На Красимира Алексиева Филипова

/име, презиме, фамилия/

на длъжност: прокурор във Върховна касационна прокуратура

кандидат за избран член на Висшия съдебен съвет от квотата на прокурорите

ДЕКЛАРИРАМ

към 19.08.2026г. – датата на участието ми в процедурата за избор за заемане на длъжност избран член на Висшия съдебен съвет от квотата на прокурорите следното имотно състояние, произхода на средствата за придобиване на същото за мен, съпруга/та ми или на лицето, с които се намирам във фактическо съжителство на съпружески начала, и на ненавършилите пълнолетие деца, и следните интереси:

Данни за декларатора:

1	2	
Красимира Алексиева Филипова /Име - собствено, бащино, фамилно/	ЕГН:	
Върховна касационна прокуратура /месторабота/	Л. К. №	
прокурор /длъжност/	Изд. от	МВР - София
	Постоянен адрес:	
	Телефон:	

/Данните от колона 2 не се публикуват/

Данни за съпруга/та и за лицата, с които се намират във фактическо съжителство на съпружески начала:

1	2	
Име - собствено, бащино, фамилно/	ЕГН:	

Гражданство:

българско

/Данните от колона 2 не се публикуват/

Декларирам, че:

- съм във фактическа раздяла:
- не живея заедно със съпруга /та/ си и нямаме общо домакинство:
и няма да декларирам неговото/нейното имущество и доходи на основание чл. 63, ал. 5 от ЗПКсЛЗГД
- фактическо съжителство на съпружески начала:

☐
☐
☒

Данни за ненавършилите пълнолетие деца:

№	Име - собствено, бащино, фамилно/	ЕГН	Гражданство
	1	2	3
1.			
2.			
3.			

/Данните от колона 2 не се публикуват/

Декларирам, че:

- не упражнявам родителски права по отношение на ненавършилите пълнолетие деца:

☐

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилно/	Красимира Алексиева Филипова
--	------------------------------

I. Недвижимо имущество

1. Право на собственост и ограничени вещни права:

Нямам нищо за деклариране.

Таблица № 1

Ном. по ред	Вид на имота /правото/	Местонахождение	Община	Площ /кв.м./	Разгъната застроена площ /кв.м./	Година на придо- биване	Собственик			Цена на придоби- ване /евро/	Правно основание за придобиване	Произход на средствата
							Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1.	апартамент	гр.София	София-град (Столична)	65	65	2025	Красимира Алексиева Филипова		1/1	178952	покупко-продажба	получаване от баща и майка и дарение от родител
2.	апартамент	гр.София	София-град (Столична)	55	55	2025	Красимира Алексиева Филипова		1/8	0	наследство	безвъзмездно
3.	апартамент	гр.Дупница	Дупница	82	82	2025	Красимира Алексиева Филипова		1/6	0	наследство	безвъзмездно
4.	къща с двор	с.Паничарево	Бобов дол	1235	68	2025	Красимира Алексиева Филипова		1/6	0	наследство	безвъзмездно
5.	апартамент	гр.София	София-град (Столична)	44	44	1987			1/1	2701	покупко-продажба и дарение	дарение от родител
6.	поземлен имот	гр.София	София-град (Столична)	654	0	2023			1/1	0	дарение	безвъзмездно
7.	апартамент	гр.София	София-град (Столична)	79	79	2025			1/2	0	наследство	безвъзмездно

1.а. Земеделски земи и гори:

Нямам нищо за деклариране.

Таблица № 1.1

Ном. по ред	Вид на имота /правото/	Местонахождение	Община	Площ /декара/	Разгъната застроена площ /кв.м./	Година на придо- биване	Собственик			Цена на придоби- ване /евро/	Правно основание за придобиване	Произход на средствата
							Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1.	гори	с.Паничарево	Бобов дол	4	0	2025	Красимира Алексиева Филипова		1/6	0	наследство	безвъзмездно

1.б. Чуждо недвижимо имущество:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 1.2

Ном. по ред	Вид на имота /правото/	Местонахождение	Община	Площ /декара/	Разгъната застроена площ /кв.м./	Година на сключване на договора	Ползвател			Цена по договор /евро/	Правно основание за ползване	Произход на средствата
							Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

2. Прехвърляне на имоти през предходната година:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 2

Ном. по ред	Вид на имота	Местонахождение	Община	Площ кв. м. /декара/	Разгъната застроена площ /кв.м./	Прехвърлител			Цена на сделката /евро/	Правно основание за отчуждаване на имота
						Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилно/	Красимира Алексиева Филипова
--	------------------------------

II. Моторни сухопътни, водни и въздухоплавателни превозни средства, както и други превозни средства, които подлежат на регистрация по закон

1. Моторни сухопътни превозни средства:

Нямам нищо за деклариране.

Таблица № 3

Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена на придоби- ване /евро/	Година на придоби- ване	Собственик			Правно основание за придобиване	Произход на средствата
					Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1.	лек автомобил	"Субару Трибека"	2454	2022			1/1	покупко-продажба	заплата

2. Земеделска и горска техника:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 3.1

Ном. по ред	Вид на земеделската или горската техника	Марка на техниката	Цена на придоби- ване /евро/	Година на придоби- ване	Собственик			Правно основание за придобиване	Произход на средствата
					Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

3. Водни и въздухоплавателни превозни средства:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 3.2

Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена на придоби- ване /евро/	Година на придоби- ване	Собственик			Правно основание за придобиване	Произход на средствата
					Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Декларатор:

/подпис/

Стр. 4-4/

4. Други превозни средства, които подлежат на регистрация по закон:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 3.3

Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена на придобиване /евро/	Година на придобиване	Собственик			Правно основание за придобиване	Произход на средствата
					Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

5. Чужди моторни сухопътни, водни и въздухоплавателни превозни средства на стойност над 5000 евро:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 3.4

Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена по договор /евро/	Година на сключване на договора	Ползвател			Правно основание за ползване	Произход на средствата
					Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

6. Прехвърляне на притежаваните моторни сухопътни, водни и въздухоплавателни превозни средства през предходната година:

Нямам нищо за деклариране.

Таблица № 3.5

Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена на отчуждаването /евро/	Прехвърлител			Правно основание за отчуждаването
				Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част	
1	2	3	4	5	6	7	8
1. лек автомобил	"Рено"	0		Красимира Алексиева Филипова		1/6	безвъзмездно

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилно/	Красимира Алексиева Филипова
--	------------------------------

III. Парични суми, в т.ч. влогове, банкови сметки и вземания на обща стойност над 5000 евро, включително в чуждестранна валута

1. Парични средства - налични и по банкови влогове /депозити/ - общо над 5000 евро:

1.1. Налични парични средства: Нямам нищо за деклариране. ☒ Таблица № 4

Ном. по ред	Размер на средствата	Вид на валутата	Равно- стойност в евро	Собственик		Произход на средствата
				Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	
1	2	3	4	5	6	7

1.2. Банкови сметки:

Нямам нищо за деклариране. ☐

Таблица № 5

Ном. по ред	Размер на средствата	Вид на валутата	Равно- стойност в евро	Титуляр на влога		В страната	В чужбина	Произход на средствата
				Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН			
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1.	6978	EUR		Красимира Алексиева Филипова		да	не	заплата
2.	22886	EUR				да	не	заплата и наследство

Декларатор:

/подпис/

Стр. 5-6/

Таблица № 6

[illegible]

Таблица № 7

[illegible]

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилно/	Красимира Алексиева Филипова
--	------------------------------

IV. Вложения в инвестиционни и пенсионни фондове и еквивалентни форми на спестявания и инвестиции, ако общата им стойност надвишава 5000 евро както и налични ценни книги, дялове в дружества с ограничена отговорност и командитни дружества и финансови инструменти по чл. 4 от Закона за пазарите на финансови инструменти

1. Вложения в инвестиционни и пенсионни фондове и еквивалентни форми на спестявания и инвестиции, в това число и криптовалути, ако общата им стойност надвишава 5000 евро

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 8

Ном. по ред	Размер на вложенията	Вид на валутата	Равно-стойност в евро	Титуляр на вложението		В страната	В чужбина	Произход на средствата
				Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН			
1	2	3	4	5	6	7	8	9

2. Ценни книги и фин. инструменти по чл. 4 от Закона за пазарите на фин. инструменти:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 9

Ном. по ред	Вид на ценните книги/финансови инструменти	Брой на ценните книги/фин. INSTR.	Поверени на инвест. посредник		Емитент	Цена на придобиването /евро/	Собственик или титуляр на правото		Правно основание за придобиването	Произход на средствата
			Ценни книги/фин. INSTR.	и/или пари			Име собствено, бащино, фамилно	ЕГН		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

3. Дялове в дружества с ограничена отговорност и командитни дружества:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 10

Ном. по ред	Вид на имуществото	Размер на дяловото участие	Наименование на дружеството	Седалище	Стойност на дяловото участие	Собственик или титуляр на правото		Правно основание за придобиването	Произход на средствата
						Име собствено, бащино, фамилно	ЕГН		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Декларатор:

/подпис/

Стр. 6-8/

4. Прехвърляне на дялове в дружества с ограничена отговорност и командитни дружества:

Нямам нищо за деклариране.

☒

Таблица № 11

Ном. по ред	Вид на имуществото	Размер на дяло- вото участие	Наименование на дружеството	Седалище	Цена на отчужда- ването /евро/	Прехвърлител		Правно основание отчуждаване
						Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	
1	2	3	4	5	6	7	8	9

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилно/	Красимира Алексиева Филипова
--	------------------------------

V. Трудови доходи, получени през предходната календарна година, в това число и на ненавършилите пълнолетие деца.
за заеманата длъжност, получени през предходната календарна година, когато са общо над 5 000 евро.

Доходи извън тези

Нямам нищо за деклариране.

Таблица № 12

Ном. по ред.	Видове доход от:	Размер на дохода	
		На декларатора	На съпруга/та, лицето при факт. съжителство на съпруг.начала
		/евро/	/евро/
1	2	3	4
	I. Облагаем доход от:		
1.	Годишна данъчна основа от трудови доходи	81545	
2.	Годишна данъчна основа за доходи от трудови правоотношения, извън тези за заеманата длъжност		
3.	Годишна данъчна основа за доходи от стопанска дейност като едноличен търговец		
4.	Годишна данъчна основа за доходи от друга стопанска дейност		
5.	Годишна данъчна основа за доходи от наем или друго възмездно предоставяне за ползване на права или имущество		
6.	Годишна данъчна основа за доходи от прехвърляне на права или имущество		
7.	Годишна данъчна основа за доходи от други източници по чл. 35 от ЗДДФЛ		
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			
14.			
15.			
16.			
	II. Други доходи, извън посочените в т. I.		
1.	Доходи от непреработена растителна и животинска продукция от регистрирани земеделски производители и поточнопроизводители.		
2.			
3.			
4.			
5.			
	III. Всичко:	81545	

Декларатор:

/подпис/

Стр. 7-10/

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 13

[illegible]

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилно/	Красимира Алексиева Филипова
--	------------------------------

2. Направени разходи от или в полза на декларатора, неговия съпруг /съпруга/, лица при фактическо съжителство на съпружески начала или ненавършилите пълнолетие деца с тяхно съгласие, когато те не са платени със собствени средства, с публични средства или със средства на институцията, в която заемат длъжността:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 14

Ном. по ред.	Вид на разхода	Размер на разхода	Вид на валутата	Равностой- ност в евро	Разходите са направени:			
					В полза на декларатора	За чия сметка е направен разхода	В полза на съпруг/а, лица при факт.съжит. на съпруг.начала или ненавършили пълн.деца	За чия сметка е направен разхода
1	2	3	4	5	6	7	8	9
2.1.	Обучение:							
1.								
2.								
3.								
2.2.	Пътуване извън страната:							
2.2.1.								
2.2.2.								
2.2.3.								
2.2.4.								
2.3.	Други плащания с единична цена над 500 евро:							
2.3.1.								
2.3.2.								
2.3.3.								
2.4.	Разходи за обучение извън случаите по чл. 63, ал.1, т.11 от ЗПКсЛЗПД в т.ч. в полза на лицата по чл. 63, ал. 4 от ЗПКсЛЗПД чиято еднократна стойност надхвърля 5000 евро:							
2.4.1.								
2.4.2.								

Име на декларатора:
/собствено, бащино, фамилно/

Красимира Алексиева Филипова

VII. Участие в търговски дружества, в органи на управление или контрол на търговски дружества, на юридически лица с нестопанска цел или на кооперации, както и извършване на дейност като едноличен търговец към датата на избирането или назначаването и 12 месеца преди датата на избирането или назначаването

1. Към датата на избирането или назначаването на длъжност:

1.1. Имам участие в следните търговски дружества, в граждански дружества, участие в тайни и/или неформални организации и общества:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 15

Ном по ред	Дружество	Размер на дяловото участие

1.2. Съм управител или член на орган на управление или контрол на търговски дружества, на юридически лица с нестопанска цел или на кооперации:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 16

Ном по ред	Дружество	Участие

1.3. Развивам дейност като едноличен търговец:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 17

Ном по ред	Наименование на ЕТ	Предмет на дейност

2. Дванадесет месеца преди датата на избирането или назначаването ми на длъжност:

2.1. Имам участие в следните търговски дружества:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 18

Ном по ред	Дружество	Размер на дяловото участие

2.2. Съм управител или член на орган на управление или контрол на търговски дружества, на юридически лица с нестопанска цел или на кооперации:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 19

Ном по ред	Дружество	Участие

2.3 Развивам дейност като едноличен търговец:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 20

Ном по ред	Наименование на ЕТ	Предмет на дейност
1.		

VIII. Договори с лица, които извършват дейност в области, свързани с вземаните от лицето, заемащо публична длъжност, решения в кръга на неговите правомощия или задължения по служба:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 21

Ном по ред	Трите имена на лицето, с което е сключен договора	Предмет на договора

IX. Данни за свързани лица, към дейността на които лицето, заемащо публичната длъжност, има частен интерес:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 22

Ном по ред	Трите имена на лицето	Област на дейност на свързаните лица

Дата: 31.08.26 г.

Декларатор:

/подпис/